

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ¹

(Σελίδες από την ίδρυση της πρώτης Ὁρθόδοξης
Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Νέας Ὑόρκης)

ΥΠΟ
ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΗΛΛΥΡΙΔΗ,
Ἐπισκόπου Ριχούτας

Εἰσαγωγή.

Ἑλληνισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία ἀπετέλεσαν πάντοτε τὸν συνδετικὸ κρῖκο τοῦ χώρου ἐκείνου ποὺ οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἕλληνες μετανάστες εὗρισκαν τὸν ἑαυτό τους καὶ συνέχιζαν τὴν φύλαξή ὄλων ἐκείνων τῶν αἰώνιων ἰδανικῶν τῆς Φυλῆς μας. Σὲ ὅποια μεριὰ τοῦ κόσμου κι ἂν ἐφθάναν ἢ πρώτη τους μέριμνα ἦταν ἢ δημιουργία ἐκκλησίας Ἑλληνικῆς καὶ σχολείου Ἑλληνικοῦ. Ἔχομεν πολλὰ τέτοια παραδείγματα, ἂν ἀναφέρουμε ἐνδεικτικὰ μόνο τοὺς Ἕλληνες μετανάστες τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Ρωσίας, τῆς Αἰγύπτου, κ.λπ.

---

1. Βλ. σχετικὴ γενικὴ βιβλιογραφία γιὰ τὴν παρουσία τῶν Ἑλλήνων στὴν Ἀμερικὴ:

Moskos, Charles C. Jr., *Greek Americans, Struggle and Success*, N.J. 1977. *History of the Greek Orthodox Church in America*, ἐκδ. Miltiades B. Eftimiu καὶ George A. Cristopoulos, New York 1984. Peter T. Kourides, *The evolution of the Greek Orthodox Church in America and its present problems*, New York 1959. Theodore Saloutos, *The Greeks in the United States*, Cambridge: Harvard University Press, 1964. Alexander Doumouras, «The Greeks in America», *Concern*, Summer 1967, n. 3,23-24. H. P. Fairchild, *Greek Immigration in the United States*. Yale University Press, London 1912. T. Burgess, *Greeks in America*. Boston 1913. Paul G. Manolis, «Thyateira and America», *Texts and Studies*, II (1983), 17-97. Ἀγῶνες καὶ Ἀγωνίαι τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας - Ἐγκύκλιοι καὶ Ἐγγράφα (1922-1972), ἐκδ. Δ. Ἰω. Κωνσταντέλου, Πατριαρχικὸν Ἱδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν, Θεσσαλονίκη 1976. Β. Εὐθυμίου, *Σκιαγραφία τῶν ἀποδήμων Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἱστορία τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ν. Ὑόρκης*, Νέα Ὑόρκη 1949. Β. Βαλαώρας, *Ὁ Ἑλληνισμὸς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν*, Ἀθῆναι 1937. Β. Ζούτσης, *Ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ δοῦσι αὐτοῦ*, Νέα Ὑόρκη 1954. Σύγγελλου Ἰωακείμ Γιώρτζου, «Ἡ μετανάστευσις τῶν Ἑλλήνων εἰς Ἀμερικὴν», *Ἀναμύρωσις*, 15.10.1900, ἀρ. 85, σ. 335. Paul Manolis, «Raphael Morgan: The first Black Orthodox Priest in America» *Ἐκκλησιαστικὸς Φά-*

Στὴν Ἀμερικανικὴ Ἠπειρο, ὅταν ἡ πρώτη μεγάλη μεταναστευτικὴ ὁμάδα ἔφθασε ἐκεῖ, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Δρος Turnbull ποῦ ἔφερε τὴν καταγωγὴ τοῦ ἀπὸ τὴν Σκωτία, πρώτη σκέψη τῶν 400 Ἑλλήνων ἦταν ἡ ἀπόκτηση ἐκκλησίας καὶ ἱερέα γιὰ τὶς λειτουργικὲς τοὺς ἀνάγκες, ἂν καὶ δὲν ὑπάρχουν ἀκριβεῖς ἐνδείξεις γιὰ τὴν ὑλοποίηση τοῦ ὀνείρου τοὺς. Φαίνεται ὅμως, ὅπως καὶ στὶς προηγούμενες περιπτώσεις, ὅτι ἡ παρουσία καὶ μόνον Ἑλληνα ἱερέα θὰ τοὺς ἐνίσχυε καὶ θὰ τοὺς ἔδινε κουράγιο καὶ ἐλπίδα στὴν νέα τοὺς πατρίδα, τὴ Νέα Σμύρνη, ὅπως τὴν ὠνόμασαν μιὰ καὶ ὁ Δρος Turnbull παντρεύτηκε μιὰ Ἑλληνίδα, τὴν Μαρία, ἀπὸ τὴν Σμύρνη². Γιὰ τὴν ζωὴ τῶν πρώτων Ἑλλήνων στὴν Ἀμερικὴ ἡ ἐφημερίδα «Ἑβδομάς» ἔγραφε:

«Ὁ οἶστρος τῆς εἰς Ἀμερικὴν ἀποδημίας πρὸς ἐπιδίωξιν κρείττονος τύχης, ὑφ' οὗ ἐλευνόμενοι τινες τῶν ἡμετέρων ἐπ' ἐσχάτων ἐπιχειροῦσι καθ' ὁμάδας τὴν μακρὰν ταύτην ποντοπορείαν, καὶ καταφεύγουσιν εἰς τὰς ἀξένους ἀκτὰς τῆς Ἀμερικῆς, φαίνεται, ὅτι καὶ ἄλλοτε κατὰ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, κατέλαβε τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν, καὶ ἐξῆψε τὴν φαντασίαν καὶ τὸ τυχοδιωκτικὸν πνεῦμα αὐτῶν. Αἱ ἐποχαί, ὅσον ἀπομεμακροσμένα καὶ ἂν εἶνε, ἔχουσι τὰς παρομοιώσεις αὐτῶν πρὸς τὰς μεταγενεστέρας, καὶ τὰ συμβεβηκότα ἐκείνων ἐπαναλαμβάνονται καὶ κατὰ ταύτας σχεδὸν ἐνδελεχῶς. Καὶ τότε Ἑλληνεῖς τινες κάτοικοι τῆς Σμύρνης οἰστρολατηθέντες ὑπὸ τοῦ ἔρωτος πρὸς ἀπόλαυσιν πλοῦτου ἐν χώραις μεμακροσμέναις, καὶ παραπεισθέντες ὑπὸ μυθικῶν περιγραφῶν περὶ τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς ἀνέτου ἀποκτήσεως χρημάτων ἐν τῇ Ἀμερικῇ, ἐγκατέλιπον τὴν ὠραίαν αὐτῶν πατρίδα καὶ τὸ τερπνὸν κλίμα

ρος, 61 (1979) σσ. 384-401. Ν. Κονταργύρη, Ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς, Ἀθήναι 1964.

2. Γιὰ τὴν πρώτη ἐκείνη παρουσία τῶν Ἑλλήνων στὴν Ἀμερικὴ. Βλ. σχετ. Ε. R. Panagopoulos, *New Smyrna, an 18th Century Odyssey*, Gainesville, University of Florida Press, 1966. Ἀ. Τηλλυρίδη, «Ταξιδιωτικὲς Ἀνακαλύψεις. Ἡ ἀποικία τῶν πρώτων Ἑλλήνων στὴν Ἀμερικὴ», *Ἐλευθεροτυπία*, 22 Ἰουνίου, σ. 9, Ὁ Φιλελεύθερος, 5 Σεπτεμβρίου 1988, σ. 13, Ἡ Κύπρος μας, Ἰανουάριος - Μάρτιος 1990, σ. 35-37, Ὁ Ἑλληνισμὸς τοῦ Ἐξωτερικοῦ, Ἀπρίλιος 1990, σ. 30-31, Τὰ Νέα, 26 Ἀπριλίου 1990, σ. 7, *Ἐλεύθερη Κυθραία*, Γεννάρης - Ἀπρίλις 1990, σ. 32-33. «... Ἡ ζωὴ τῶν πρώτων τούτων Ἑλλήνων ἀποίκων εἰς τὴν Νέαν Σμύρνην ἀπεδείχθη πολὺ δύσκολος. Αἱ τροφαὶ ἐσπάνιζον καὶ ἀπὸ τὰς πρώτας ἀκόμη ἡμέρας οἱ ἀποικοὶ ἀντεμετώπισαν ἀκόμη καὶ τὸν κίνδυνον τοῦ θανάτου ἀπὸ αἰτίας... Οἱ ἀποικοὶ ἔπρεπε νὰ ἐργάζωνται ἀπὸ πρωΐας μέχρι νυκτὸς σκληρῶς εἰς τοὺς ἀγρούς. Εἰς τὰς πολλὰς ἀντιξοότητας τῶν ἀποίκων προσετέθη καὶ εἰς ἄλλος ἐχθρός, οἱ κῶνωπες, οἱ ὁποῖοι ἐπετίθεντο μανιωδῶς ἐναντίον τῶν προκαλοῦντες τὸν θανατηφόρον ἐλῶδη πυρετόν. Ἡ θέσις τῶν δυστυχῶν ἀποίκων ἐχειροτέρευε μὲ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου...». Γ. Παπαῖωάννου, Ἡ Ὀδύσεια τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς, Θεσσαλονίκη 1985, σ. 35.

τῆς Ἰωνίας, καὶ μετέβησαν σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις μετὰ μακρὸν καὶ ἐπίπονον πλοῦν εἰς τὴν χερσόνησον τῆς Φλωρίδος, ὅπου ἔκτισαν τὴν Νέαν Σμύρνην. Ἄλλ' ὅπως στερηθεῖς καὶ κακοπαθείας δὲν ὑπέστησαν, καὶ ὅποιαν ἀκάθεκτον νοσταλγίαν δὲν ἠσθάνθησαν πικρῶς καὶ ἀποραυθητῶς μεταμεληθέντες!..

Τὰ κατὰ τὴν ἀποίκησιν ταύτην εἶνε πλήρη διδάγματος καὶ παραδειγματισμοῦ εἰς τοὺς νεωτέρους Ἕλληνας μετανάστας, οἵτινες μὴ ὑπολογίζοντες τὰ ἐν τῇ ξένῃ ἀναμένοντα αὐτοὺς παθήματα, ἀκατάσχετοι ἄγονται ὑπὸ τοῦ πρὸς τὸν νέον κόσμον ρεύματος τῆς μεταναστεύσεως.

Ἀφ' ὅτου διὰ τῆς συνθήκης τοῦ 1763 ἡ Ἰσπανία ὑπεχρεώθη νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰς ἐπὶ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς κτήσεις αὐτῆς, ἐν αἷς συμπεριλαμβάνατο καὶ ἡ χερσόνησος τῆς Φλωρίδος, οἱ Ἄγγλοι περιηγηταὶ περιέγραψαν τὴν χώραν ταύτην ὡς εὐφορωτάτην καὶ γόνιμον, ὡς ἐπίγειον σχεδὸν παράδεισον. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην διέτριβεν ἐν Σμύρνῃ Ἄγγλος τις ἰατρός, Τυρnbull ὀνομαζόμενος, ὅστις ἐνυμφεῦθη Ἕλληνίδα τινὰ ἐκ Σμύρνης. Τὰ ὑπὸ τούτου περιγραφόμενα πλεονεκτήματα καὶ θέλητρα τῆς Φλωρίδος, καὶ ἀφ' ἑτέρου αἱ πιέσεις καὶ αὐθαιρεσίαι, τὰς ὁποίας ἐδοκίμαζον οἱ κάτοικοι, παρεκίνησαν αὐτοὺς νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ ἀρχηγίαν τοῦ Τυρnbull, καὶ νὰ μεταβῶσι μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων τῶν εἰς τὴν νέαν ταύτην χώραν. Δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστὸν, πόσοι ἦσαν οἱ τότε ἐκ Σμύρνης μεταναστεύσαντες, διότι ὁ Τυρnbull διερχόμενος ἐκ Λιβόρνου, περισηνήγαγεν ἐκ τῶν ἀγγιῶν αὐτῆς ἀγάμους τινὰς Ἰταλοὺς, ἀέργους καὶ ἀνεσίους, καὶ οὕτω ἅπαντες οἱ ἄποικοι ἀνήλθον εἰς 1500 ψυχὰς ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Οἱ ἄποικοι, ἀφοῦ μετὰ πολλὰς τρικυμίας, κινδύνους καὶ πολυειδεῖς περιπετείας ἀρξάμενας εὐθὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος τῆς Σμύρνης, διεπεραιώθησαν εἰς τὴν Φλώριδα, συνωκίσθησαν κατὰ τὸ Ἀνατολικὸν αὐτῆς τμήμα, ὅπου εἰς θέσιν ἀπέχουσαν 60 μίλια πρὸς νότον τοῦ Ἁγίου Αὐγουστίνου, ἀρχαίας πρωτευούσης τῆς Φλωρίδος, ἔκτισαν τὴν Νέαν Σμύρνην (New Smyrna). Κατὰ τὰ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Τυρnbull ἀντιπροσωπευομένης ἐταιρείας συνομολογηθέντα, οἱ ἄποικοι ὤφειλον νὰ καλλιερῶσι τὴν γῆν, ἡ δὲ ἐταιρεία νὰ τρέφῃ καὶ συντηρῇ αὐτοὺς. Ἐπὶ δέκα ἔτη θὰ διενέμοντο ἐξ ἴσου μετὰ τῆς ἐταιρείας τὸ καθαρὸν κέρδος, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὑπὸ τῆς ἐταιρείας προκαταβαλλομένων ἐκάστοτε, καὶ τῶν προηγηθειῶν δαπανῶν διὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν. Ἐκαλλιέργουν δὲ κυρίως ἀραβόσιτον καὶ γεώμηλα, ἄλλοι δὲ ὠρίσθησαν διὰ τὴν θήραν καὶ ἀλιεῖαν, ὧν τὸ προῖον ἐπωλεῖτο ὑπὸ τῆς ἐταιρείας εἰς Ἁγιον Αὐγουστίνον. Μ' ὄλον ὅτι δὲ ὑπεβάλλοντο εἰς διηνεκὴ καὶ σκληρὰν ἐργασίαν αὐτοὶ τε καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα τῶν, δὲν ἠδύναντο ν' ἀποσβέσωσι μέρος κἂν τοῦ πρὸ τὴν ἐταιρείαν χρέους τῶν, διότι ἡ χώρα, τὴν ὁποίαν ἐφαντάζοντο γόνιμον καὶ εὐφορωτάτην, ἦτο ἄγονος, γυμνὴ φυτείας, ἀμμώδης καὶ ἀύχηρὰ. Ἄντι τοῦ ὠραίου κλίματός τῶν εὐρον ἐκεῖ τὰ ἐλώδη μιάσματα, καὶ τοὺς θανατηφόρους πυρετοὺς ἄντι τῆς ἀφθονίας καὶ εὐδαιμονίας τῆς νέας ταύτης γῆς τῆς ἐπαγγελίας, εὐρον τὴν σιτοδείαν καὶ τὰς παντοίας στερησεις ἄντι δὲ τῆς ἐλευθερίας, ὑπὸ τὴν ζωογόνον καὶ εὐεργετικὴν σκιὰν τῆς ὁποίας ὠνειροπόλουν ὅτι θὰ εἶζον,

φεύγοντες τὴν τυραννίαν τῶν Τούρκων, ὑφίσταντο τὰς σκληροτέρας καταπιέσεις ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποικίας Turnbull, ὅστις, ὡς λέγει ὁ Rommans, ἤγετο ὑπὸ τῆς ἀφρονος κενοδοξίας νὰ ἰδρῦσῃ ἐν τῇ Βορείῳ Ἀμερικῇ Πασσαλῆκῃ τῆς Ἀνατολῆς, καὶ διοικῆ τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ θηριωδέστερον καὶ αὐτῶν τῶν Τούρκων. Τούτου ἕνεκα Ἴταλοὶ τινες ἀποικοὶ συνεννοηθέντες διήρπασαν τὴν περιουσίαν τῆς εταιρείας, καὶ πᾶν ὅ,τι εἶχον οἱ ἄλλοι σύνοικοι, καὶ ἐτρόπησαν εἰς φυγὴν ἐπιβάντες πλοίου τινός, τὸ ὅποῖον ἐναύλωσαν ἀντὶ 1300 λιρῶν στερλινῶν, οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθλιότητα καὶ ἀμηχανίαν περιελθόντες, ἔπαθον ὑπὸ νοσταλγίας, καὶ διακαῶς ἐπεθύμουν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Πολλάκις κατείρχοντο εἰς τὴν παραλίαν τῆς Φλωρίδος, καὶ στρεφόμενοι πρὸς τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἔκλαιον ἐνθυμούμενοι τὴν γλυκεῖαν πατρίδα των, ὡς οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτε καθήμενοι παρὰ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος ἐθρήνουν ἀναμνησκόμενοι τῆς Ἱερουσαλῆμ. Ἐφλέγοντο ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ ἐπανακάμψωσιν εἰς Σμύρνην, ἀλλ' ἔστεροῦντο τῶν πρὸς ἐπάνοδον μέσων.

Εἰς τὰ δεινὰ αὐτῶν ταῦτα ἐπῆλθεν ὡς ἐπιστέγασμα τῆς δυστυχίας καὶ ἡ τελεία καταστροφὴ τῆς νέας πατρίδος των. Κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1776 ἐπανάστασιν τῆς Ἀμερικῆς εἰσέβαλον οἱ κάτοικοι τῆς Γεωργίας εἰς τὴν Φλωρίδα, καὶ ἐηλλάττησαν τὴν Νέαν Σμύρνην, τὴν ὅποιαν καὶ κατέστρεψαν ἐκ θεμελιῶν, καὶ συναπῆγαγον, ὅ,τι κινητὸν εὗρον ἐν αὐτῇ, ἀφήσαντες τοὺς κατοίκους ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἐνδείᾳ. Οὗτοι μετὰ τὴν καταστροφὴν ἠναγκάσθησαν νὰ μετοικήσωσιν εἰς Ἅγιον Αὐγουστίνον, ὅπου γυμνοὶ, πεινῶντες καὶ ἀνέστιοι περιεφέροντο μετὰ τῶν γυναικοπαίδων εἰς τὰς ὁδοὺς ἐπαιτοῦντες τὸ ἐπιούσιον. Βραδύτερον οἱ ἀπόγονοι τῶν πρώτων Σμυρναίων ἀποίκων ἐπετέλεσαν πολυάριθμον συνοικίαν ἐν τῷ Ἅγίῳ Αὐγουστίνῳ, ἐπιδοθέντες εἰς διάφορα ἐπαγγέλματα καὶ εὐπορήσαντες. Ὁ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀνακαλύψας καὶ ἐπισκεφθεὶς αὐτοὺς Charles Vignolle διηγείται, ὅτι ἀπέβησαν οἱ φιλοπονώτατοι καὶ χρηστοτάτοι τῶν λοιπῶν κατοίκων, διαφέροντες καὶ τῶν φιλαρπάγων ἰθαγενῶν καὶ τῶν ραθύμων Ἰσπανῶν, ὅτι ἦσαν ἰδιοκτῆται μικρῶν ἀγροικιῶν, κληρονομοὶ, ἀλιεῖς καὶ καλλιεργηταὶ τῆς γῆς, σώφρονες, χρηστοὶ καὶ ἀκριβεῖς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των, ὅτι τὰ ἐγκλήματα ἦσαν ἄγνωστα παρ' αὐτοῖς, καὶ ὅτι ἐξακολουθοῦσι ὁμιλοῦντες τὴν μητρικὴν αὐτῶν γλῶσσαν, δι' ἧς διακρίνονται, ὡς ἐν γένει διακρίνονται διὰ τὴν ἀρχαϊκὴν ἀπλότητα καὶ σεμνότητα αὐτῶν.

Τὰ ἄνω ἐκτεθέντα δεινοπαθήματα τῶν Σμυρναίων ἀποίκων, οἵτινες ἐπὶ ὀλόκληρον γενεὰν ταλαιπωρηθέντες, κατέστρεψαν τὸν βίον ἐκ ἄκρας δυστυχίας, τῶν ἀπογόνων αὐτῶν μόλις περιοσθέντων καὶ ἀνακυψάντων ἐκ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν ἐβύθισεν αὐτοὺς τὸ πατρικὸν ἀμάρτημα, ἃς χρησιμεύσωσιν ὡς παράδειγμα εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἄνευ τινός ἐφοδίου καὶ στήριγματος, ἄγνωστοὶ αὐτοὶ εἰς χώρας ἀγνώστους, δελεαζόμενοι ὑπὸ ψευδῶν εἰσηγήσεων, ἐγκαταλείπουσι τὴν πατρίδα, καὶ πλησιῶσι πλέουσι πρὸς τοὺς σκοπέλους τῆς δυστυχίας καὶ τοῦ ὀλέθρου αὐτῶν.

Ἐν τῇ δὲ εὐκτέον ἤθελεν εἶσθαι, ἂν ἀρμοδίως ἐξηκριβοῦτο, τίς ἡ κατάστασις τῶν ἐν Ἅγίῳ Αὐγουστίνῳ Ἑλλήνων ἀποίκων, ἂν εἰσέτι ἐξακολουθῶσιν οὗτοι διατηροῦντες, ὡς πρὸ πεντηκονταετίας, τὴν ἀνάμνησιν τῆς καταγωγῆς

αὐτῶν, ἣ ἂν κατεπόθησαν καὶ συνεχωνεύθησαν ἐν τῷ μεγάλῳ ἐκείνῳ χωνευτηρίῳ τῶν Ἀμερικανικῶν ἐθνῶν. Τὸ πόρισμα δὲ τῆς ἐρεῦνης ταύτης, ἄς μὴ χρησιμεύσῃ πρὸς ἱκανοποίησιν ἀπλῆς περιεργίας, ἀλλὰ πρὸς μελέτην, ἂν πρέπει ν' ἀφίηται ἀπεριόριστος ὁ καταλαβῶν μέρη τινα τῆς χώρας πρὸς ἔκπαρσιμόν ἐνθουσιασμός.

B.K.³»

Εἶναι ἄξιον λόγου νὰ παραθέσω ἓνα ἀπόσπασμα ποῦ δημοσιεύθηκε τόσο στὸν Ἀμερικανικό, ὅσο καὶ τὸν Ἑλληνικό τύπο, ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Νέα Ὑόρκη τελέσθηκε ἡ θεία λειτουργία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Στὸ δημοσίευμα αὐτὸ ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς:

«... Ἡ παρελθοῦσα Πέμπτη (2 Μαρτίου ν.έ.) ὑπῆρξεν ἡ λαμπροτάτη καὶ ἐπισημοτάτη τῶν ἡμερῶν, ὅσαι εὐφραϊδρυνάν ποτε τὰ τε ὄμματα καὶ τὰς καρδίας τῶν εὐχομένων καὶ μοχθούντων ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῶν Χριστιανῶν. Πρώτην φορὰν ἀπὸ μιᾶς χιλιετηρίδος ἐτελέσθη δημοσίᾳ ἐν τῷ νέῳ κόσμῳ ἡ θεία μυσταγωγία ὑπὸ ἱερέως τῆς Ὁρθόδοξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Πρώτην ἤδη φορὰν ἀπὸ τοῦ μεγάλου Σχίσματος ἐψάλλη ἐν Νεῇ Ὑόρκη τὸ ἱερὸν τῆς πίστεως σύμβολον καὶ ἐν τῇ ἀγγλικῇ γλώσσῃ ἀνευ τῆς προσθήκης «καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ» (Filioque). Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ ναῷ, ἔνθα ταῦτα ἐγένοντο πρὸ μεσημβρίας, παρέστη κατὰ τὴν ἐσπέραν εἰς ἐπίσκοπος τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας καὶ μέγας κληρικός, ὅστις κατ' ἐπίμονον παράκλησιν τῶν εὐσεβῶν ἀνέπτυξεν ἐνώπιον πολναρίθμου ἀκροατηρίου τὰ οὐσιωδέστερα στοιχεῖα τῆς ὀργανικῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν.

Ἡ φιλοφροσύνη, ἣς ἔτυχεν ὁ ὀρθόδοξος ἱερεὺς Ἀγάπιος, δὲν ἦτο ἀπροσδόκητος, ἀλλὰ προμελετημένη καὶ ἐπανειλημμένη πρότασις τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Νέας Ὑόρκης, ἣν οὗτος ἐποίησεν πρὸ δύο ἐτῶν πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοῦ ῥωσικοῦ στόλου. Ἡ ἀνέλπιστος αὕτη φιλοφροσύνη Ἐκκλησίας, οὐδὲν σκοπὸν κοινὸν ἐχούσης πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολικὴν (διότι καὶ ἡμεῖς ἐτηρήσαμεν τὴν ἐν τῷ συμβόλῳ ῥωμαιοκαθολικὴν προσθήκην "ἐκ τοῦ Υἱοῦ"), δὲν ἠδύνατο νὰ γένη τότε δεκτὴ παρὰ τῶν ῥώσων ἐκείνων ἱερέων, ἐὰν μὴ ἐλάμβανον ῥητὴν ἀδειαν παρὰ τῆς ἐν Ῥωσίᾳ Ἐκκλησίας. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ ἡ ἀδεια αὕτη ἐχορηγήθη, καὶ τὰ δύο μέλη τοῦ ἑλληνορωσικοῦ συλλόγου ἔτυχον ἐν Ῥωσίᾳ φιλοφρονεσιᾶτος δεξιώσεως, ὁ τῆς Νέας Ὑόρκης Ἐπίσκοπος ἀνενέωσε τὴν πρότασίν του μετὰ χαρᾶς μεγάλης καὶ ὄντως χριστιανικῆς ἀγάπης. Τοιαύτη πρᾶξις θὰ μαρτυρῆ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας τὴν ἐνδοξὸν ἐπισκοπεῖαν τοῦ Πανιερωτάτου Κ. Πότερ. Πρώτος οὗτος ἐκ τῶν ἐπισκόπων τοῦ νέου κόσμου ἠνέωξε τὴν ὁδόν' ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του πρώτη ἐψάλλη τὸ ἅγιον τῆς Χριστιανικῆς πίστεως σύμβολον ἐν τῇ ἀγνῇ καὶ πρωτοτύπῳ ἑλληνικῇ γλώσσῃ, ὅπως συνέταξαν αὐτὸ αἱ ἅγιοι οἰκουμενικαὶ σύνοδοι ἀνευ τῆς προσθήκης, ἣτις ἐπὶ χίλια ἤδη ἔτη διαωνίζει τὸ ἀρχαῖον σχίσμα. Ἄς τηρηθῆ ἡ

3. Περιοδικὸν Ἑβδομάς, 19 Μαρτίου 1888, ἀριθ. 12, σελ. 6-7.

ἐπιστολῇ τοῦ Ἐπισκόπου εἰς αἰώνιον τῶν γενομένων μνημόσυνον. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ εὐλαβεστάτου ἱερέως καὶ θεολογοδιδάκτορος Διξ μαρτυρεῖ περὶ πλέον ποῖα τὰ αἰσθήματα ὄλου τοῦ παρ' ἡμῖν κλήρου.

Οὐδεὶς δύναται νὰ περιγράψῃ ἀκριβῶς τὴν λαμπρότητα τῆς τελετῆς. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἡ μεγαλοπρεπὴς εἰκὼν τοῦ Σωτῆρος, τῶν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἵπταμένων ἀγγέλων, καὶ τῆς ὑποκάτωθεν χορείας τῶν ἀποστόλων ἀνεπλήρου τὸ εἰκονοστάσιον τῶν ὀρθοδόξων ἀνατολικῶν ἐκκλησιῶν. Ἀναρίθμητα ἦσαν τὰ φῶτα τῶν πολυελαίων. Ὁ ἱερεὺς ἐφόρει στολὴν λευκὴν καὶ χρυσοῦφαντον. Τούναντίον οἱ παριστάμενοι ἱερεῖς ἡμῶν μετὰ τοῦ ἐπισκόπου ἐμελανοφόρου. Ὅτε πρῶτον ἐφάνη ὁ πατὴρ Ἀγάπιος καὶ προσεκύνησεν εὐλαβῶς ἐνώπιον τῆς ἀγίας τραπέζης, ἡ βαθεῖα σιωπὴ διεκόπη ὑπὸ τῆς πρασιότητος καὶ γλυκνιάτης φωνῆς του, ἀπαγγειλιάσης σλαβωνιστὶ τὸ "Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς" κ.λπ. Διὰ μιᾶς ἀνηγέρθη ὄλον τὸ περιεστῆμενον πλήρωμα τῶν πιστῶν καὶ μετὰ θεοῦ φόβου καὶ εὐλαβείας ἠκροάσατο τῆς τελετῆς μέχρι τέλους. Ἡ ἀπὸ διακοσιῶν ἐτῶν συνήθης ἐν Ῥωσίᾳ μουσικὴ ἐφάνη εἰς ἅπαντας λιγυρά, σπουδαία, νηφάλιος καὶ πειστικὴ. Ἀδιακόπως ἔψαλλον ὁ χορὸς τὸ "Τοσπόδη πολίλουη". Οἱ μακαριστοὶ ἐψάλησαν ἀγγλιστὶ καὶ οὕτω διεκόπησαν οἱ ἤχοι ἀγνώστων φωνῶν. Τὸ τρισάγιον ἐψάλη ἑλληνιστὶ, τοῦτέστιν εἰς τὴν θεῖαν γλῶσσαν ἐν ἧ ἐγράφη τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ τοῦ Χρυσοστόμου ἡ λειτουργία. Τὸ καθολικὸν τῆς Ἐκκλησίας ἐξεπροσώπησαν Ἕλληνες, Σλάβοι, Ἀμερικανοὶ ᾄδοντες ἕκαστος ἐν τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Πάσας μὲν τὰς εὐλαβεῖς ψυχὰς συνεκίνησαν ἡ ἀρμονία τῶν γυναικείων φωνῶν ἐν τῷ Τρισάγιῳ, ἀλλ' ἡ ἐντύπωσις ἦν ἐνεποίησεν ἡ μουσικὴ τοῦ Χερουβικικοῦ ὕμνου εἶναι ἄφατος καὶ ἀπερίγραπτος. Τὸ σύμβολον τῆς πίστεως ἐψάλη τοσοῦτον ἡρέμα σαφῶς καὶ εὐκρινῶς, ὥστε διεκρίνετο πᾶσα λέξις ἡ δ' ἐν αὐτῷ φράσις «τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον» ὑπέδειξε πόσον εὐκόλως ἠδύνατο νὰ συνδιαλλαχθῶσι δύο μεγάλοι τῆς Ἐκκλησίας κλάδοι ἐπὶ τῶν ἀρχαίων θεμελίων τῶν καταβληθέντων παρ' αὐτῶν τῶν ἀγίων οἰκουμενικῶν συνόδων.

Ἄφ' οὗ τὰ τίμια δῶρα προετέθησαν ἐπὶ τῆς ἀγίας τραπέζης, εὐώδης θυμιάματος στήλη ἀνέβαινεν ἐκ διαλειμμάτων εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Ἡ ἀγγλιστὶ ἀπαγγελθεῖσα κυριακὴ προσευχὴ συνήνωσε πάλιν ἅπαντας τοὺς παρευώτας ἐν τῇ λατρείᾳ τοῦ Θεοῦ ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μὴ καρδίᾳ. Μετ' ὀλίγον ἀντήχησαν ἡ θελξικάρδιος ἀρμονία τοῦ κοινωτικοῦ. Μετὰ τὴν λειτουργίαν ὁ πατὴρ Ἀγάπιος, οἱ κληρικοὶ, ὁ χορὸς καὶ πάντες οἱ ὀρθόδοξοι γονυπετήσαντες ἐδεήθησαν τοῦ Κυρίου ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ἀκολούθως δὲ ἐψάλη ἀγγλιστὶ ὑπὸ παντὸς τοῦ πληρώματος ἡ λίαν ἐναρμόνιος ὥρσοικὴ δοξολογία. Εἴθε ἡ τελετὴ αὕτη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀρχὴ νέας ἐποχῆς—"εἰρήνης καὶ εὐλογίας" μεταξὺ τῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος κεχωρισμένων κλημάτων μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐν Χριστῷ ἀμπέλου.

Ἡ λειτουργία, ἡ δοξολογία καὶ ὁ καθ' ἐσπέραν λόγος τοῦ Ἐπισκόπου, γενομένα αὐθημερὸν ἐν τῇ πρώτῃ πόλει τοῦ νέου κόσμου, θὰ δώσωσι τοῖς πασιν ἰκανὴν ὕλην σκέψεως, καὶ θὰ ἐξεγείρωσι τοὺς ληθαργοῦντας. Οἱ ὑπολαμβάνοντες τὴν τοιαύτην σύμπτωσιν ὡς τυχαῖον τι εἶναι κατὰ νοῦν τυφλοὶ. Ἀπὸ

χιλίων καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν οὐδέποτε παρέστη τοσοῦτον αἰσία σύμπτωσις ἐν τῷ Χριστιανισμῷ, οὐδέποτε ἐξεδηλώθησαν τοσοῦτον σπουδαῖοι πόθοι καὶ εὐχαι ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως. Ἄς κρατύνωμεν τὴν πίστιν, ἄς ἐνισχύσωμεν τὴν ἐλπίδα, ἄς εὐρύνωμεν τὸν ἀγάπην ἡμῶν, ἄς ἀναπέμπωμεν πρὸς τὸν Κύριον διακαεστέρας καὶ ἐκτενεστέρας δεήσεις, ἄς ἀγωνιζώμεθα καὶ ἄς κοπιῶμεν ἐν συνέσει καὶ ἐπιεικείᾳ, ὅπως ἀξιωθῶμεν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, παρ' οὗ καὶ προσδοκῶμεν, ὅπταν ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς ἐνώσεως τῶν Χριστιανῶν»⁴.

Τὸ κείμενο αὐτὸ γραμμένο μὲ τόση εἰλικρίνεια καὶ γλαφυρότητα ἀπὸ Ἀμερικανὸ ἀυτόπτη μάρτυρα τῆς πρώτης ὀρθόδοξης θείας λειτουργίας δὲν ἀποτελεῖ μόνον στοιχεῖο ἱστορικὸ γιὰ τὴν παρουσία τῶν Ὁρθοδόξων στὴν Ἀμερική, ἀλλὰ συμβάλλει καὶ στὴν μαρτυρία τὴν τρανὴ τῶν πρώτων ἐπαφῶν καὶ σχέσεων Ὁρθοδοξίας καὶ Προτεσταντισμοῦ. Πιστεύω ὅτι θὰ ἦταν ἐνδεδειγμένη μιὰ πιὸ σοβαρὴ καὶ ἀκριβῆς ἐξέταση τοῦ ὅλου θέματος, μιὰ καὶ ἀγνοεῖται παντελῶς εἰς τὰ μέχρι σήμερα βιβλία ἀναφορᾶς γιὰ τὶς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Ὅσον δὲ ἀφορᾶ στὴν σπουδαιότητα τοῦ κειμένου αὐτοῦ γιὰ τὴν τέλεση τῆς πρώτης ὀρθόδοξης Λατρευτικῆς Σύναξης, αὐτὸ τοῦτο τὸ κείμενο μιᾶ μόνου.

Σταθμὸς γιὰ τὴν ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς πρέπει νὰ θεωρηθεῖ ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Μητροπολίτη Ἀθηνῶν Μελετίου Μεταξάκη πού ἔθεσε καὶ τὰ θεμέλια γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς ζωῆς τῆς⁵. Ἐκεῖνος πρῶτος ἔθεσε τέρμα σὲ ὅλες τὶς ἀντικανονικὲς καταστάσεις πού ὑπῆρχαν καὶ εἰρήνευσε τὶς διάφορες μερίδες πού χώριζαν τὸν Ἑλληνορθόδοξο λαὸ τῆς Ἀμερικῆς. Στὴ συνέχεια σὰν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐργάστηκε γιὰ τὴν ἴδρυση τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς μὲ τὴν ὑπαγωγή τῆς κάτω ἀπὸ τὴν κανονικὴ ἐξάριση τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἀλλὰ μιὰ ἄλλη πράξη τοῦ Μελετίου Μεταξάκη τὸ 1921, στὴν διάρκεια τῆς ἐκεῖ παραμονῆς του, ἦταν ἡ ἰδέα ἴδρυσης Σχολῆς γιὰ τὴν μόρφωση τοῦ κλήρου

4. Βλ. σχετ. *Ἐφημερὶς τῶν Φιλομαθῶν*, 1 Ἀπριλίου 1865, σσ. 627-629 καὶ *Χρυσολίς*, 15 Ἀπριλίου 1865, σσ. 207-209. Ἡ ἀνταπόκριση αὐτὴ δημοσιεύθηκε στὴν *Ἐκκλησιαστικὴ Ἐφημερίδα* τῆς Νέας Ὑόρκης.

5. Γιὰ τὴν δράση τοῦ Μελετίου Μεταξάκη στὴν Ἀμερικὴ βλέπε τὶς ἐξῆς μελέτες: G. Bebis, «Metaxakis in Profile», σὺν *History of the Greek Orthodox Church in America*, ἐκδ. Μιλτιάδης Εὐθυμίου καὶ Γεώργιος Χριστόπουλος, Νέα Ὑόρκη 1984, σσ. 93-113. A. Tillyrides, «Meletios Metaxakis (1871-1935)», *Ἐκκλησία καὶ Θεολογία*, IV (1983). C. Kallimachos, *With Patriarch Meletios IV from London to Bosphorus*, Νέα Ὑόρκη 1921. Bishop John Kallios, *Ecumenical Patriarch Meletios Metaxakis* († 1935), New York.

γιὰ τίς ἀνάγκες τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς⁶. Πράγματι ἡ ἰδέα καὶ μόνον προκάλεσε τὸν ἐνθουσιασμό ὅσων ἀγαποῦσαν τὴν Ἐκκλησία. Ἄρχισαν νὰ συσκέπτονται τὰ διάφορα συμβούλια τῶν Κοινοτήτων ἐπὶ τοῦ πῶς θὰ μπορούσαν νὰ βοηθήσουν τὸ ἔργο τῆς Σχολῆς. Ὅταν μάλιστα ἀνακοινώθηκε ἡ πρόθεση αὐτὴ ἀπὸ ἐκεῖνη τὴν ἰδρυτικὴ συνέλευση, ὅλοι «*ὑπέγραψαν προθύμως ὑποσχετικὸν καταβολῆς ὠρισμένης μηνιαίας συνδρομῆς ἐπὶ μίαν πλήρη τριετίαν. Καὶ ἀπηρτίσθη ἐκ τῶν παρόντων μόνον λειτουργῶν μηνιαία εἰσφορὰ ἐκ δολαρίων 565...*». Ὁ ἐνθουσιασμός αὐτὸς συνεχίστηκε καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι ἀμέσως ὑπέβαλαν αἰτήσεις ὑποψήφιοι πρὸς τὰ Γραφεῖα τότε τῆς Ἐπισκοπῆς σύμφωνα μὲ τὴν ἐγκύκλιο τοῦ Ἐπισκόπου Ροδοστόλου Ἀλεξάνδρου. Τὰ θέματα ποῦ συζητοῦντο ἦταν ἡ ἐξεύρεση τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐξασφάλιση καταλλήλου κτιρίου προσωρινὰ στὴν ἀρχὴ μέχρι τῆς οἰκοδομῆς ἰδιοκτῆτου οἰκοδομήματος.

Σὲ ἐγκύκλιό του ὁ Ἀθηνῶν Μελέτιος, μὲ ἡμερομηνία 2 Νοεμβρίου 1921, ἀνακοίνωνε πρὸς τὸν κλῆρον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου τὰ ἑξῆς σχετικά μὲ τὴν ἴδρυση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς: «*...Οὐδὲ ἀρκεῖ νὰ εἶναι ἀπλῶς συνολικῶς μεμορφωμένος ὁ Ἑλληνικὸς κλῆρος ἐν Ἀμερικῇ,*

---

6. Γιὰ τὴν ἴδρυση καὶ λειτουργία τῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ὑπάρχει πλούσιο ὕλικό στὸν τότε ἐκδιδόμενο «*Ἐκκλησιαστικὸ Κήρυκα*» τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ὅπως πῶ ἀνω: (1921), «*Ἡ Σχολὴ τοῦ Κλήρου*», «*Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Κήρυξ καὶ ἡ Σχολή*», σ. 62, «*Ἑλληνικὸν Σεμινάριον Ἁγίου Ἀθανασίου*» καὶ «*Καθηγηταὶ καὶ οἴκημα*», σ. 78, «*Μελέτιος Χάριτι Χριστοῦ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν...*», σσ. 145-147, «*Ὁ Βενιζέλος καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή*», «*Αἱ πρῶται εἰσφοραὶ*», «*Τελετὴ ἐναρκτήριος*» καὶ «*Τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς*», σ. 158, «*Ὁ Μητροπολίτης ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἁγίου Ἀθανασίου ἐν Ἀμερικῇ*», σ. 164-167, «*Διατὴ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ εἶναι ἀναγκαῖα*», σ. 170-171, «*Τὸ ἰδιόκτητον κτίριον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Νέας Ὑόρκης, ἰδρύματος τοῦ μεγαλοουργοῦ Πατριάρχου*» (φωτογραφία), σ. 234, «*Ἡ Σχολὴ Ἁγ. Ἀθανασίου*», σ. 252. (1922), «*Τι πρόκειται νὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἑλληνισμόν τῆς Ἀμερικῆς ἡ Ἱερατικὴ Σχολὴ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου*», σ. 307-309, «*Αἱ πρῶται ἐνιαύσιοι ἐξετάσεις ἐν τῇ ἱερ. Σχολῇ Ἁγ. Ἀθανασίου*», σ. 400-422, «*Δωρεαὶ εἰς τὴν Σχολήν*», σ. 438, «*Ἡ Ἱερατικὴ Σχολὴ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου – Γνωστοποίησις*», 501-502, «*Σχῆδιον κανονισμοῦ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἁγίου Ἀθανασίου*», σ. 511-515, «*Πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου*», σ. 530-532, «*Δωρεαὶ εἰς τὴν Σχολήν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου*», σ. 549, «*Τελετὴ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου*», σ. 564, «*Ἐκκλησιαστικὸς καὶ κήρυγμα εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολήν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου*», «*Διορισμός νέου καθηγητοῦ*», «*Ὁ Οἰκονόμος τῆς Σχολῆς*», καὶ «*Νέοι Μαθηταί*», σ. 565, «*Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου*», σ. 574, «*Ἰδρυσις συλλόγου ἐν τῇ Ἱερατικῇ Σχολῇ Ἁγίου Ἀθανασίου – Αἱ πρῶται του ἐργασαίαι*», σ. 595-598.

ἀλλ' ἐπιβάλλεται νὰ ἔχῃ τὴν μόρφωσιν τὴν ὁποῖαν ἀπαιτοῦν αἱ ἐπιτόπιοι συνθήκαι. Οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας, διὰ νὰ εὐδοκιμήσουν εἰς τὴν διακονίαν των, μετὰ τῆς Ἑλληνοπρεποῦς καὶ Ὁρθοδόξου Θεολογικῆς μορφώσεως ὀφείλουσι νὰ γνωρίζουσι τὴν γλῶσσαν τῆς χώρας, τὸ πνεῦμα τῆς χώρας, τὰς ποικίλας μορφὰς τῆς ἐν αὐτῇ θρησκευτικῆς ζωῆς, τὰς μεθόδους δράσεως τῶν πολυωνύμων θρησκευτικῶν ὀργανώσεων. Διότι μόνον τοιοῦτοτρόπως δύνανται νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀποτελεσματικῶς ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ χώρᾳ καὶ πεπολιτισμένη τὴν Ἑλληνικὴν Ὁρθοδοξίαν.

Ἀπὸ τῶν σκέψεων τούτων ὀρμηθεῖσα ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Ἱερέων περιέλαβεν ἐν τῷ Καταστατικῷ τῆς Ὁργανώσεως τῆς Ἐκκλησίας τὴν διάταξιν περὶ λειτουργίας εἰδικῆς διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ Κλήρου Σχολῆς. Τὴν διάταξιν δὲ ταύτην εὐθὺς εἰς ἔργον θέτοντες μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ροδοστόλου κ. Ἀλεξάνδρου, ὀργανώσαμεν ἤδη ἐκπαιδευτήριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Ἁγίου Ἀθανασίου» καὶ ἀγγλιστὶ «Γκρῆκ Σεμίναρ ὀφ Σαϊντ Ἀθανάσιους», ἧτις καὶ λειτουργεῖ ἤδη μὲ μίαν τάξιν ἐκ δέκα μαθητῶν ἐκλεγέντων μεταξὺ 19 ὑποβαλόντων αἰτήσεις, χάρις εἰς τὴν προθυμίαν, μεθ' ἧς οἱ λειτουργοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν συγκροτήσαντες, προσῆλθον καὶ χρηματικῶς ὑποστηρικταὶ τοῦ ἔργου δι' ἰδίων ἀτομικῶν εἰσφορῶν»⁷.

Στῇ συνέχειᾳ ἀνακοινώνει τὸ προσωπικὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ποῦ βρισκότανε τότε στὴν Ἀμερικῇ, καὶ τὴν συμμετοχὴν του στὸ ἱστορικὸ αὐτὸ γεγονός τῆς ζωῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς μὲ τὴν εἰσφορὰ τὴν δικήν του καὶ τῆς κυρίας του, ἀπὸ 1.000 δολλάρια. Σὲ ὁμιλία του μάλιστα ὁ Μητροπολίτης Μελέτιος στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Σικάγου, μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Βενιζέλου, ἔλεγε καὶ τὰ ἐξῆς: «...Ναί, αὐτὸ διὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι Κλῆρον, ἀλλὰ διὰ τὸν ἐδῶ πρέπει νὰ φροντίσωμεν ἡμεῖς καὶ μάλιστα ἀφοῦ ἔχομεν ἐδῶ τὸν κ. Βενιζέλον, ὅστις, τὸ λέγω ἐνώπιόν του, ἐπιδοκιμάζει ὀλοψύχως τὸ ἔργον, καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκδηλώσῃ καλλίτερον τὴν χαρὰν του ἐπὶ τῇ εἰς Ἀμερικὴν παρουσίᾳ τοῦ κ. Βενιζέλου ἢ διὰ τῆς συνδέσεως ἐνὸς Ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος τόσον μεγάλου προορισμοῦ μὲ τὴν ἐδῶ παρουσίαν του»⁸.

Ἐναφέρω ἐδῶ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πρώτων καθηγητῶν ποῦ

7. Ἐκκλησιαστικὸς Κήρυξ, 5 Νοεμβρίου 1921, 145-147.

8. Ἐκκλησιαστικὸς Κήρυξ, 1921, σ. 157.

ἐπρόκειτο νὰ διδάξουν στὴν Σχολὴν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Φιλάρετος Ἰωαννίδης, ὁ Θεολόγος Μιχαὴλ Γαλανός, ὁ π. Μ. Κουρκουλῆς, Δ. Καλλιμάχος καὶ Γ. Σπυριδάκις.

Στὴν ἐναρκτήρια τελετῇ, ποὺ ἐγίνε στὶς 6 Νοεμβρίου 1921, ὁ Μητροπολίτης Μελέτιος ἔκανε μιὰ ἱστορικὴ ὁμιλία τῆς ὁποίας ἀποσπάσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς: «...Δὲν ζητοῦμεν ὁμῶς ἀπλῶς ἐργάτας· ζητοῦμεν ἐργάτας ἀξίους τῆς ὑψηλῆς κλήσεώς των· θέλομεν ποιμένας ἱκανοὺς νὰ ἐπαναφέρουν εἰς τὴν μάνδραν τὸ ἀπολωλός, νὰ θεραπεύσωσι τὸ ἀσθενές, νὰ προφυλάξωσι τὸ σύνολον ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν λύκων· θέλομεν ποιμένας πίστει καὶ ἐπιστήμῃ κατηρτισμένους, τοὺς ὁποίους σήμερον δὲν ἔχομεν καθόλου ἢ ἔχομεν εἰς ἀριθμὸν σμικρότατον.

Διότι δὲν δυνάμεθα δυστυχῶς νὰ εἴπωμεν σήμερον περὶ τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας προκειμένου, μετὰ τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου “Οἶμαι δὲ πᾶσιν ἂν ὁμολογεῖσθαι τῶν νοῦν ἐχόντων παιδείουσι τῶν παρ’ ἡμῖν ἀγαθῶν εἶναι τὸ πρῶτον”. Διότι δυστυχῶς ὑπὸ τὸν ἐπιηρασμὸν τῆς μακροαίωνος δουλείας στερηθέντες τῆς παιδείας, ἥτις ἦτο τὸ πρῶτιστον τῶν ἀγαθῶν τῶν προγόνων μας, ἐξακολουθοῦμεν νὰ στερούμεθα αὐτὸ καὶ σήμερον ἀκόμη διὰ τὰς τάξεις τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου...

Διότι εὐτυχῶς ἔχει ἤδη κατανοηθῆ πανταχοῦ τοῦ ἔθνους ὅτι πρέπει νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ἰσχὴν τὸν σύνδεσμον Ἐκκλησίας καὶ Σχολείου, Ἱερέως καὶ Διδασκάλου, σύνδεσμον εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ἔθνος ὀφείλει τὴν σωτηρίαν του ἀπὸ τὴν δουλείαν καὶ τὴν ἀπελευθέρωσίν του ἀπὸ τῆς δουλείας, σύνδεσμον ἄνευ τοῦ ὁποίου, ἐν Ἀμερικῇ ἰδίᾳ, εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ Ἑλληνικὴ Ἐθνικὴ συνείδησις πέραν τῆς παρούσης γενεᾶς. Διότι μόνον ὑπὸ τὴν στέγην τῆς Ἐκκλησίας δύναται νὰ περισωθῇ ἐν Ἀμερικῇ συνείδησις ἐθνικὴ μὲ ἀξιώσεις διαρκείας. Ὅλοι αἱ ἄλλαι μορφαὶ ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως εἶναι καταδικασμένα εἰς ἀφανισμόν πρὸ τοῦ ἀκατασχέτου ρεύματος τοῦ Ἀμερικανισμοῦ, ὅστις ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τῆς μεταπολεμικῆς ἀντιλήψεως ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Βιώσιμα εἶναι μόνον τὰ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Ἐκκλησίας λειτουργοῦντα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα διὰ τὸν ἀπεριόριστον σεβασμὸν καὶ τὰ ἐξαιρετικὰ προνόμια ὧν ἀπολαύει ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἡ θρησκεία ὑπὸ πᾶσαν αὐτῆς μορφήν...»⁹.

Μὲ πόσον ζήλον ὁ μέγας ἐκεῖνος Ἱεράρχης ἔθεσε τὰ θεμέλια

9. Ἐκκλησιαστικὸς Κήρυξ, 1921, σ. 164 κ.ἑξ.

τῆς ἑλληνοπρεποῦς καὶ ὀρθοδόξου μόρφωσης τοῦ κλήρου στὴν Ἀμερικὴ. Πόσο σωστά ἔδωσε τὸ μῆνυμά του ποὺ ἀποτελεῖ μέχρι σήμερον παρακαταθήκη, ὅταν πολλοὶ πιστεύουν στὴν ἀμερικανοποίηση τῶν ἱερέων μας. Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη ἐνδεδαιγμένη γραμμὴ ἂν θέλουμε νὰ διαφυλάξουμε τὴν γλῶσσα καὶ τὶς παραδόσεις μας.

Ἡ Σχολὴ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου στεγάστηκε στὴν ὁδὸ Ἑλμ στὴν περιοχὴ τῆς Ἀστόρια. Ἐπρόκειτο γιὰ ἓνα κτίριο ἰδιοκτησία τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς, σκωπικοῦ ρυθμοῦ, εὐρύχωρο ἀρκετὸ γιὰ τὴν πρώτη τάξη μὲ τοὺς δέκα οἰκοτρόφους μαθητὲς τῆς.

Ὁ Μ. Γαλανὸς σχολιάζοντας τὸ γεγονός αὐτὸ τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἔγραφε ὅτι: «...Θὰ ζητήση νὰ μορφώση ἱερεῖς Ἕλληνας, ὀρθοδοξοτάτους τὸ φρόνημα, ἱκανοὺς διὰ τὴν εὐπρεπῆ ἐπιτέλεσιν τῶν τελετουργικῶν τους καθηκόντων, ἀλλὰ καὶ ἱκανοὺς διὰ ζωντανὸν καὶ καρποφόρον κήρυγμα... Ἡ Ἱερατικὴ Σχολὴ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου θὰ ἐπιζητήση προσέτι νὰ καταστήσῃ τοὺς ἱκανοὺς ἱερεῖς τῆς καὶ ἱκανοὺς διδασκάλους, οὕτως ὥστε οἱ Ἕλληνόπαιδες τῆς Ἀμερικῆς νὰ λαμβάνουν καὶ τὴν ἀπαιτούμενην Ἑλληνικὴν παιδείουσι καὶ τὴν ἀπαραίτητον θρησκευτικὴν διδασχὴν...»¹⁰.

Μὲ πολλὰς ἐλπίδες ἄρχισε τὴν λειτουργία τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου¹¹. Οἱ ὁμογενεῖς τῆς Ἀμερικῆς, ὁ κλῆρος καὶ ὁ λαὸς πρόσφεραν ὅ,τι μπορούσαν εἴτε σὲ χρήματα, εἴτε σὲ βιβλία γιὰ νὰ βοηθήσουν τὴν καλὴ καὶ ἄρτια λειτουργία τῆς Σχολῆς¹². Μὲ τὴν

10. Ἐκκλησιαστικὸς Κήρυξ, 1 Φεβρουαρίου 1922, σ. 308.

11. «...As was the case with the Russian Seminary, likewise the Greek Seminary of St. Athanasios was founded, as has been noted, to serve various pastoral, theological, and educational needs. Its graduates, well trained in theology, were expected to serve not merely as priests but as spiritual leaders who would defend and also promulgate the faith. It was necessary for the new generation of priests to be educated in America because the priests who came from Europe and the Near East were too old to adjust to new situations and to the American environment, according to Philaretos Ioannides, St. Athanasios' first dean...» ἀπόσπασμα ἀπὸ ἄρθρο τοῦ π. Δ. Κωνσταντέλου, «Orthodox Theology in America», ἀπὸ τὸν τόμο *La Theologie dans l'Église et dans le Monde*, Chambésy - Genève 1984, 189. Ἀκόμα ἐνδιαφέρων παρουσιάζουν οἱ σκέψεις τοῦ π. Alexander Doumouras στὸ «Flashback: Years of struggle. St. Athanasios Greek Orthodox Seminary: 1921-1923», *Urbear*, Τόμ. 9, Ν. 6, Μάιος 1976, 10-11, 14-15.

12. Ὅπως εἶναι γνωστὸν ὁ Μελέτιος Μεταξάκης σὰν Μητροπολίτης Κιτίου (1910-1918) ἴδρυσεν στὴν Λάρνακα τὸ Παγκύπριο Ἱεροδιδασκαλεῖο γιὰ τὴν μόρφωση τοῦ κλήρου ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν κατάρτιση διδασκάλων. Ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Κύριλλος, γνωρίζοντας τὴν σημαντικὴν προσφορὰ τοῦ Ἱεροδιδασκαλεῖου στὴν κυπριακὴ κοινωνία, ἀλλὰ καὶ τὴν δράση τοῦ Μελετίου καὶ τὴν ἀγάπη του γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ ἀκαδημαϊκὴ ἐξύψωση τοῦ λαοῦ, μὲ γράμμα του, ποὺ φέρει ἡμερομηνία 1 Ἰουλίου 1918,

συμπλήρωση τοῦ πρώτου ἔτους λειτουργίας οἱ προσδοκίαις ὄλων αὐξήθηκαν... Δυστυχῶς πολλοὶ λόγοι, ἴσως καὶ ἡ ἐκλογή τοῦ Μελετίου Μεταξάκη στὸν Οἰκουμενικὸ Θρόνο, δὲν ἐπέτρεψαν συνέχεια τοῦ ἔργου¹³.

Στὴν συνέχεια πῶς κάτω, δημοσιεύονται ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖο τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς Σχολῆς, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποῦ ἦταν ἀκόμη Πρόεδρος ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Μελέτιος, μέχρι καὶ τὴν ἐποχὴ ποῦ προήδευε ὁ Ἀμερικῆς Ἀλέξανδρος.

εἰσηγεῖται στὸν Μελέτιο τὰ ἐξῆς: «... ἔχετε πολλὰ νὰ ἐπιτελέσητε ἐν Ἀμερικῇ καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπεκταθῶμεν, περιοριζόμενοι εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς παρουσίας... Θὰ εἰσηγοῦμαι μάλιστα, ἂν ἦτο δυνατόν, νὰ ἰδρῦετο Διδασκαλεῖον τι ἐν Ἀμερικῇ, τοῦ ὁποίου τὴν διεύθυνσιν νὰ ἀνελάμβανεν ὁ κ. Ἰορδανίδης. Ὑπάρχει ὑποθέτω σπάνις Ἑλληνοδιδασκάλων παρὰ ταῖς αὐτόθι Ἑλληνικαῖς παροικίαις καὶ θὰ εἶναι ἐπάναγκες νὰ καταρτιζῶνται τοιοῦτοι διὰ νὰ μὴ ἀφεθῶσι τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων νὰ φοιτῶσιν εἰς ξένα σχολεῖα, ὅπου πάντως ἡ παιδαγωγῆσις καὶ μόρφωσις δὲν θὰ εἶναι Ἑλληνική... Ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει ἀποστολὴν τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος εἰς Ἀμερικὴν διακατεχόμεθα ὑπὸ τῶν πλέον ἀγαθῶν ἐλπίδων ὅτι θὰ στεφθῇ αὕτη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ σημεῖωδη ἐποχὴν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν αὐτόθι παροικιῶν ἢ μετὰβασις ὑμῶν καὶ διοργανώσις αὐτῶν...». Ἀρχεῖον Ἱερός Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

13. Γιὰ τὴν ἴδρυση τῆς δευτέρας Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὴν Ἀμερικῇ βλ. στὸ βιβλίον τοῦ G. Poulos, *Footsteps in the Sea. A biography of Archbishop Athenagoras Cavadas*, Brookline, Massachusetts 1979. Σὲ πρόσφατο ταξίδι του ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Εὐάγγελος Θεοδώρου ἐπισημαίνει τὰ ἐξῆς γιὰ τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Βοστώνης: «...Νομίζεις ὅτι ζῆς σὲ ἄλλον κόσμον καθὼς οἱ σιλουέττες τῶν σπουδαστῶν, ποῦ συχνὰ φορᾶνε ποικίλα καλύμματα τῆς κεφαλῆς πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τὴν παγωνιά, ξεπετιῶνται ἀπὸ τὰ οἰκοτροφεῖα ἢ τοὺς οἰκόσους των καί, ὑπὸ τὸ μυστηριακὸ φῶς τῶν φώτων ποῦ διαπερνᾶ τὴν οὐμίχλη γιὰ νὰ φωτίξῃ τὰ δρομάκια καὶ τὰ σκαλοπάτια ποῦ ὀδηγοῦν στὸ παρεκκλήσι ἢ κάτω ἀπὸ θαυμάσια ἀστροφεγγιά, προχωρᾶνε πρὸς τὸν ἱ. ναὸ, ἔχοντας μπροστά τους εἴτε τὴν γοητευτικὴν θέαν τῶν φώτων τῶν οὐρανοξυστῶν τῆς Βοστώνης, ποῦ σὰν πολύχρωμα διαμάντια στέλλουν τίς λαμπρόδονες τους, εἴτε τὴν τροχιά τῶν φώτων κάποιου ἀεροπλάνου, ποῦ μόλις ἀπογειώθηκε ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο τῆς Βοστώνης ἢ κατευθύνεται γιὰ νὰ προσγειωθῇ σ' αὐτό. Μέσα στὸν ἱερὸν αὐτὸν τόπον τῆς κοινῆς προσευχῆς καὶ λατρείας, τὰ σεμνὰ νεανικά πρόσωπα τῶν σπουδαστῶν καὶ τῶν σπουδαστριῶν ἀποκαλύπτουν πόσον βαθεῖα συναισθάνονται τοὺς λόγους τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος γιὰ κάθε ἱερὸ ναὸ λέγει, ὅτι εἶναι «βαλανεῖον πνευματικόν, τῇ θέρμῃ τοῦ Πνεύματος πάντα ἀποσμήχον ῥύπον»· εἶναι «διδασκαλεῖον φιλοσοφίας». «Ἐπιβῆθι τῶν προθύρων μόνον καὶ ἀπέθου τὰς φροντίδας τὰς βιωτικὰς. Εἴσελθε τῶν προθύρων εἴσω, καὶ καθάπερ αὔρα τις πνευματικὴ περιόσταται σου τὴν ψυχὴν». Ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ ἱ. ναοῦ «ἀνίστησι τὸ φρόνημα καὶ οὐκ ἀφίση μεμνήσθαι τῶν πρόντων» μεθίστησί σε ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανόν» (Migne E.Π. 31,145). Εὐάγγελου Θεοδώρου, «Ὀδοιπορικὸν σὲ Ἑλληνορθόδοξα κέντρα τῆς Βοστώνης καὶ τῆς Νέας Ὑόρκης», Ἐκκλησία, 1/15 Ἀπριλίου 1990, σ. 184.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

Α' Συνεδρία.

Ἡμέρα Τετάρτη, 19 Ὀκτωβρίου 1921.

Συνεπεία προσκλήσεως τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ροδοστόλου κ. Ἀλεξάνδρου συνήλθε σήμερον 19 Ὀβρίου 1921 περὶ ὥραν 6 μ.μ. ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ Γραφείῳ ἢ Ἐφορία τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἁγίου Ἀθανασίου, εὑρεθείσα δὲ ἐν ἀπαρτία διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Μελετίου τοῦ καὶ προεδρευόντος δυνάμει τοῦ ΙΑ' ἄρθρου τοῦ προσωρινοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑλλ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ροδοστόλου κ. Ἀλεξάνδρου, τοῦ Πρωτόπαπα Κ. Κουρκουλή, τῶν Αἰδ. Δ. Καλλιμάχου καὶ Γ. Σπυριδάκη εἰργάσθη ὡδε, χρῆν γραμματέως ἐκτελούντος τοῦ Ἀρχιδιακόνου Γ. Πολυζωΐδου.

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ροδοστόλου κ. Ἀλέξανδρος ἀγγέλλει ὅτι, συμφώνως πρὸς τὸ ΙΒ' ἄρθρον τοῦ προσωρινοῦ Καταστατικοῦ, διώρισε μέλη τῆς Ἐφορίας τῆς Σχολῆς τοὺς Αἰδ. Μ. Κουρκουλήν, Σ. Μακαρώνην, Δ. Καλλιμάχον καὶ Γ. Σπυριδάκην, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἀνηγγέλθη αὐτοῖς διὰ σχετικοῦ γράμματος.

Ὁ Σεβ. Πρόεδρος προτείνει ὅπως, συμφώνως πρὸς τὴν ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Συνεδρίας, ἐκλεγῶσι τὰ ἀξιωματοῦχα μέλη τῆς Ἐφορίας. Προτείνονται δὲ καὶ ἐγκρίνονται παμψηφεί, Ἀντιπρόεδρος μὲν ὁ Αἰδ. Μ. Κουρκουλής, ταμίας ὁ Ἀρχιμ. Σ. Μακαρώνης καὶ γραμματεὺς ὁ Αἰδ. Γ. Σπυριδάκης.

Δηλοῦται ὅτι καταβάλλεται φροντίς πρὸς ἐξεύρεσιν καταλλήλου διὰ τὴν Σχολὴν οἰκῆματος καὶ ὅτι γίνονται διαπραγματεύσεις πρὸς ἀγορὰν τοιοῦτου ἐν Βροoklyn, ἐγκρίνεται δὲ ὁμοφώνως ὅπως, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Συνελεύσεως, ἀρχίση ἢ Σχολὴ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀβρίου ἐ.ἔ. καὶ δὴ τὴν μὲν 30ὴν, ἡμέραν Κυριακὴν, γίνῃ ἢ νενομισμένη τελετὴ τῆς προσευχῆς, τὴν δὲ 31ην, ἡμέραν Δευτέραν, ἢ τακτικὴ ἑναρξίς τῶν μαθημάτων.

Γίνεται κατόπιν λόγος περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ καὶ δηλοῦται ὅτι ὁ μὲν Ἀρχ. Ἰ. Ἀλεξόπουλος ἐνθουσιωδῶς ἐδέχθη τὴν θέσιν διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, οἱ δὲ Αἰδ. Μ. Κουρκουλής, Δ. Καλλιμάχος καὶ Γ. Σπυριδάκης λίαν προθύμως προσφέρονται νὰ διδάσκωσιν ὥρας τινὰς καθ' ἑβδομάδα.

Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκειται ὁ κατάλογος τῶν ὑποβαλλόντων αἰτήσεις πρὸς ὑποτροφίαν ἐν τῇ Σχολῇ. Δέκα - ἑννέα κυρίων, ἐγκρίνονται δὲ ὡς φέροντες τὰ καὶ ἐν τῇ ἐγκυλίῳ τῆς 22ας Σεβρίου ἀναφερόμενα

προσόντα σπουδῶν καὶ ἡλικίας οἱ ἐξῆς: Μ. Τσουρουνάκις, Μ. Θέμελης, Γ. Παπαδημητρώπουλος, Γ. Εὐρώτας, Γ. Τρακάκις, Κ. Χρυσανθόπουλος, Ἰ. Χουνδρᾶς, Π. Γαρουφάλλης, ἅπαντες ἔχοντες μόρφωσιν γυμνασιακὴν, ἀποφασίζεται δὲ ὅπως γραφῆ εἰς τοὺς ὡς ἄνω κυρίουσιν νὰ εὐρεθῶσιν εἰς Ν. Ὑόρκην, εἰς τὰ Γραφεῖα, τὴν μεταπροσεχῆ Παρασκευὴν 28ην τοῦ μηνός, ὥραν 10 π.μ. διὰ τὰ περαιτέρω, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἐννέα ἐπιστολῆ, δι' ἧς νὰ ἐπαινεῖται μὲν ὁ ζῆλος αὐτῶν πρὸς τὸ Ἱερατικὸν Στάδιον, ἀλλὰ νὰ δηλῶται ὅτι δὲν ἐγένοντο δεκτοὶ ὡς μὴ ἔχοντες τὰ ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ τῆς 22 Ὀβρίου ἐ.ἔ. ἀναφερόμενα προσόντα σπουδῶν.

Ἐν Νέα Ὑόρκη τῇ 6/19 Ὀβρίου 1921.

Ὁ Πρόεδρος

† ὁ Ἀθηνῶν Μελετίος

Ὁ Γραμματεὺς
Ἄρχιδ. Γ. Πολυζωΐδης

Β' Συνεδρία.

Ἡμέρα Τετάρτη, 2 Νοεμβρίου 1921.

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ροδοστόλου κ. Ἀλεξάνδρου συνήλθε σήμερον 2αν Ν/βρίου 1921 περὶ ὥραν 5 μ.μ. ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ Γραφείῳ 140 E.72 STR. N.Y.C. ἡ Ἐφορία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀγίου Ἀθανασίου, εὐρεθείσα δὲ ἐν ἀπαρτία διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Μελετίου, τοῦ καὶ προεδρεύοντος δυνάμει τοῦ ΙΑ' ἄρθρου τοῦ προσωρινοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑλλ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ροδοστόλου κ. Ἀλεξάνδρου, τοῦ Πρωτόπαπα Μ. Κουρκουλή, τοῦ Ἀρχιμ. Στ. Μακαρώνη, τοῦ Αἰδ. Πρωθιερέως Δ. Καλλιμάχου, τοῦ Αἰδ. Οἰκονόμου Γ. Σπυριδάκη εἰργάσθη ὥδε, χρῆν γραμματέως ἐκτελοῦντος τοῦ...

Ὁ Σεβ. Πρόεδρος ἀγγέλει ὅτι ἦτο ἐλπίς του ἀσάλευτος, ὅτι τὸ περὶ ἰδρύσεως τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς ἔργον θὰ ἠυλογεῖτο ἄνωθεν καὶ ὅτι νῦν τὴν εὐλογίαν τοῦ Δοτήρος τῶν πάντων Θεοῦ βλέπει ὄρατὴν καὶ εἰς τοῦτο, ὅτι ὁ κ. Ἑλ. Βενιζέλος, ἐμπλησθεὶς ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὸ ἔργον τοῦτο, οὗ λεπτομερῆ ἐκθεσιν ὑπέβαλεν αὐτῷ τὴν 29ην Ὀβρίου ἐ.ἔ. ἐν Σικάγῳ, οὐ μόνον χρηματικῶς ἐφάνη ἐπίκουρος αὐτὸς καὶ ἡ Κυρία του προσενεγκόντες ἐπιταγὴν χιλίων (\$1.000) δολλαριῶν, ἀλλὰ καὶ παρέδωκεν αὐτῷ πολῦτιμον ἐπιστολὴν δι' ἧς ἐπαινεῖ τὸ περὶ ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς ἔργον ὡς «κατ' ἐξοχὴν, Χριστιανικὸν καὶ Ἐθνικὸν» καὶ ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ ἐλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς «θὰ

παράσχη ὄλην τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ὑποστήριξιν του, ἥτις εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν πλήρη εὐδοκίμησιν τῆς Σχολῆς».

Ἄναγινώσκεται εἶτα ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἡ ἐπιστολὴ ἔχουσα ἐπὶ λέξει οὕτω:

«Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν

Κυρίῳ μοι Κυρίῳ Μελετίῳ

Σεβασμώτατε,

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἔμαθον ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Ὑμῶν τὴν ἐπικειμένην ἔναρξιν τοῦ ἐλληνικοῦ Σεμιναρίου τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου καὶ σπεύδω νὰ διαβιβάσω θερμὰ συγχαρητήρια πρὸς τὴν Ὑμ. Σεβασμιότητα καὶ ὅλους ἐκείνους, ὅσοι συνετέλεσαν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἔργου τούτου.

Ἡ ἀνύψωσις τοῦ Κλήρου τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ ἐπίπεδον εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ὁ κλήρος τῶν ἄλλων ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησιῶν, εἶναι ἔργον κατ' ἔξοχὴν χριστιανικὸν καὶ ἐθνικὸν καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς, ὅστις, ὡς ὀρθῶς γράφετε, ἐγκλείει εἰς τὰ στήθη του τόσον ἅγιον ἐνθουσιασμόν, θὰ παράσχη ὄλην τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ὑποστήριξιν του, ἥτις εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν πλήρη εὐδοκίμησιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ταύτης Σχολῆς. Πλὴν τῶν συγχαρητηρίων καὶ εὐχῶν τούτων ἡ σύζυγός μου καὶ ἐγὼ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς νὰ δεχθῆτε καὶ τὴν συναποστελλομένην μικρὰν εἰσφορὰν ἐκ χιλίων δολλαρίων ὑπὲρ τῆς Σχολῆς.

Τῆς Ὑμ. Σεβασμιότητος τέκνον ἐν Χριστῷ εὐπειθῆς

Ἐλευθέριος Βενιζέλος

ἀποφασίζεται δὲ παμψηφεί καὶ ἐνθουσιωδῶς νὰ σταλῆ αὐτῷ θερμῇ εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ τῆς Ἐφορίας διὰ τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Σχολῆς συνδρομὴν καὶ νὰ κηρυχθῇ...

Ὁ Σεβ. Πρόεδρος ἀκολούθως ἀναφέρει ὅτι ἐν Σικάγῳ 13 ὁμογενεῖς οἱ κ. Γαλάνης, Ἀ. Καρῆς, Ἀ. Στάμος, Ἰ. Ἡράκλειος, Κ. Γεωργόπουλος, Σ. Φασέας, Π. Δήμος, Ἀ. Καραγιάννης, Ν. Νομικός, Ἐμμ. Τσιρίγος, Ἰ. Ἀσκούνης, Γ. Τσακούρης, καὶ ὁ Αἰδ. Κ. Χ. Δημητρίου προσέφερον περὶ τὰς δέκα-ὀκτὼ χιλιάδας δολλάρια ἀκούσαντες τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ἀνήγγειλον τούτο τηλεγραφικῶς αὐτῷ «εὐγνωμονοῦντες», διότι τοὺς ἀνέπνευσεν ἐνθουσιασμόν ἅγιον.

Κατόπιν ὁ Ἅγιος Ροδοστόλου ἀγγέλλει ὅτι μέχρι τοῦδε ἔφθασαν εἰς Ν. Ὑόρκην ἐκ τῶν 10 προσληφθέντων μαθητῶν, τοποθετηθέντες φροντίδι τοῦ κ. Χ. Δεληγιάννη εἰς διάφορα τμήματα τοῦ Υ.Μ.Σ.Α. καὶ ὅτι ἡ ὀργάνωσις αὕτη προθύμως διαθέτει τὴν ἐν τῷ κτιρίῳ 215 7th. Ave. μεγάλην αἴθουσαν αὐτῆς, ὅπως γίνῃ ἐκεῖ ἡ τελετὴ τῆς ἐνάρξεως, καὶ ἀποφασίζεται παμψηφεί νὰ γραφῇ εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ

τῆς Ἐφορίας πρὸς τὴν ὀργάνωσιν διὰ τὴν φιλοξενίαν αὐτῆς.

Διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ὁ Σεβ. Πρόεδρος προτείνει ὅπως μὴ ἐνοχληθῇ ὁ Ἀρχιμ. Ἰ. Ἀλεξόπουλος, περὶ τοῦ ὁποίου ἔγινε λόγος εἰς τὴν προτέραν συνεδρίαν ὅτι θὰ ἐδέχετο τὴν θέσιν διευθύνοντος καθηγητοῦ, ἀπὸ τῆς ἐν Βοστώνῃ θέσεώς του, διορισθῇ δὲ ἀντ' αὐτοῦ Διευθύνων καθηγητῆς ὁ Ἀρχιμ. Φιλάρετος Ἰωαννίδης, Δ.Θ. γενομένης ἤδη δεκτῆς τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ θέσεώς του. Μισθὸς αὐτοῦ ὀρίζεται (300) τριακόσια δολλάρια, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ὑποχρεώσεως τῆς Σχολῆς πρὸς αὐτόν, ἢ ἑκατὸν - πεντήκοντα (150) δολλάρια ἐν ἣ περιπτώσει θὰ συνετηρεῖτο ἐντὸς τῆς Σχολῆς.

Ἀποφασίζεται εἶτα ἡ ἐπίσημος τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς νὰ γίνῃ τὴν προσεχῇ Κυριακῇ, 6ην Ν/βρίου ὥραν 3 μ.μ. ἐν τῇ ὡς ἄνω αἰθούσῃ.

Ἐν τέλει γίνεται λόγος περὶ τοῦ πῶς δύναται ἡ Ἐφορία νὰ ἐπωφεληθῇ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀλλ' ἐπεφυλάχθη νὰ λάβῃ σχετικὰς ἀποφάσεις εἰς προσεχῇ συνεδρίαν.

Νέα Ὑόρκη τῆ 2α Ν/βρίου 1921.

Ὁ Πρόεδρος

† ὁ Ἀθηνῶν Μελέτιος

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιδιάκονος Γ. Πολυζωΐδης

Γ' Συνεδρία.

Ἡμέρα Παρασκευῆ, 11 Νοεμβρίου 1921

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ροδοστόλου κ. Ἀλεξάνδρου συνήλθε σήμερον 11ην Ν/βρίου 1921 περὶ ὥραν 6ην μ.μ. ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ Γραφείῳ 140 E. 72nd Str. N.Y.C., ἡ Ἐφορία τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, εὐρεθεῖσα δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Μελτίου, τοῦ καὶ προεδρεύοντος δυνάμει τοῦ ΙΑ' ἄρθρου τοῦ προσωρινοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑλλ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, τοῦ Πρωτόπαπα Μ. Κουρκουλή, τοῦ Ἀρχιμ. Σ. Μακαρώνη, τοῦ Πρωθιερέως Δ. Καλλιμάχου, τοῦ Αἰδ. Οἰκονόμου Γ. Σπυριδάκη, χρῆθ' ἡ γραμματέως ἐκτελοῦντος τοῦ τελευταίου, εἰργάσθη ὧδε μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν Πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας.

Ὁ Σεβ. Πρόεδρος ἀγγέλλει ὅτι, θείᾳ χάριτι καὶ εὐλογίαις τῆς Ἐκκλησίας, ἐγένετο τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, 7ην Ν/βρίου ἡ ἐναρξίς

τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς καὶ ὅτι ὁ Αἰδ. Δρ. Emhardt τῆς Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας συνέστησε διδάσκαλον τῆς Ἀγγλικῆς διὰ τὴν Σχολὴν τὸν Αἰδ. Charles Bridgeman προσενεχθέντα νὰ ἐργασθῆ δωρεάν, προτείνει δὲ ὅπως διορισθῆ οὗτος καὶ ἀναγγελθῆ αὐτῷ τοῦτο γραπτῶς, τοῦ δ' ὅπερ καὶ γίνεται δεκτὸν παμψηφεί.

Εἰσάγεται ἡ αἴτησις τοῦ κ. Ἀθανασίου Θεοδωρίδου, δευτεροετοῦς Γυμνασίου, ἡλικίας 23 ἐτῶν, μόλις ἀφικθέντος ἐξ Ἱεροσολύμων, αἰτοῦντος ὅπως εἰσαχθῆ εἰς τὴν Σχολήν.

Γίνεται δεκτὴ ἡ αἴτησις του παμψηφεί καὶ παρακαλεῖται ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἅγιος Ροδοστόλου, ὅπως δι' ἐγγράφου συστήσῃ αὐτὸν εἰς τὸν Διευθύνοντα Καθηγητὴν Ἀρχιμ. Φ. Ἰωαννίδην.

Ἀκολουθῶς πληρεξουσιοδοτοῦνται ὁ Ταμίης Ἀρχ. Στ. Μακαρώνης καὶ ὁ Διευθύνων Καθηγητὴς Ἀρχ. Φ. Ἰωαννίδης, ὅπως εὗρωσιν οἶκημα κατάλληλον διὰ τοὺς μαθητάς, δυνάμενον νὰ χρησιμοποιηθῆ καὶ ὡς οἰκοτροφεῖον καὶ ὡς παράδοσις μαθημάτων, ὁρίζεται δὲ ὡς ἐνοίκιον ποσὸν οὐχὶ ἄνω τῶν \$200.00 κατὰ μῆνα.

Εἶτα κατόπιν ἐξωδίκου συζητήσεως ἐπὶ ἄλλων ζητημάτων λύεται ἡ συνεδρία.

Νέα Ὑόρκη τῆ 11 Ν/βρίου 1921.

Ὁ Πρόεδρος

† ὁ Ἀθηνῶν Μελέτιος

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιδιάκονος Γ. Πολυζωΐδης

Δ' Συνεδρία.

Ἡμέρα Τρίτη, 3 Ἰανουαρίου 1922, ὥρα 8η μ.μ.

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ροδοστόλου κ. Ἀλεξάνδρου συνήλθε σήμερον εἰς ἕκτακτον συνεδρίαν ἡ Ἐφορία τῆς Ἱερ. Σχολῆς Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ ἐν ἀπαρτία εὗρεθεῖσα διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Σεβ. Προέδρου αὐτῆς Ἐπισκόπου Ροδοστόλου κ. Ἀλεξάνδρου, τοῦ Αἰδ. Μ. Κουρκουλή, τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου Στ. Μακαρώνη, χρεῆ γραμματέως ἐκτελοῦντος τοῦ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς Αἰδ. Γ. Σπυριδάκη, εἰργάσθη ὥδε μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας.

Λαβοῦσα γνῶσιν τῶν αἰτήσεων τῶν κ. Ἀριστείδου Παλαΐνη, φοιτητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ν. Ὑόρκης, Στεφάνου Φουτρίδου, ἀποφοίτου τοῦ Πανεπιστημίου Yale, Ν.Η... ἀπεφάσισε παμψηφεί ὅπως τὸν μὲν πρῶτον προσλάβῃ ὡς ἐσωτερικόν, τὸν δὲ δεύτερον ὡς ἐξωτερικόν συμφώνως πρὸς τὴν αἴτησίν του.

Ἀκολουθῶς λαμβάνει γνώσιν τῶν αἰτήσεων Ἀντ. Ράλλη καὶ Ἰ. Βασιλειάδου καὶ ἀποφασίζει ὅπως εἰς μὲν τὸν πρῶτον δηλωθῆ ὅτι ἡ Ἐφορία εὐχαρίστως θὰ ἐδέχετο αὐτὸν ὡς μαθητὴν τῆς Σχολῆς καὶ δὴ ἔσωτερικόν, ἀλλ' οὐδεμίαν δύναται νὰ λάβῃ εὐθύνην διὰ τὴν συντήρησιν τῆς συζύγου του καὶ τῶν τριῶν τέκνων του, εἰς δὲ τὸν δεύτερον ὅτι δὲν γίνεται δεκτὴ ἡ αἴτησις αὐτοῦ λόγῳ τοῦ ὅτι στερεῖται τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων παιδεύσεως.

Μεθ' ὃ ἡ συνεδρία λύεται.

Ν. Ὑόρκη τῆ 3ῃ Ἰανουαρίου 1922

Ὁ Πρόεδρος

† ὁ Ροδοστόλου Ἀλέξανδρος

Ὁ Γραμματεὺς.

Ε' Συνεδρία.

Ἡμέρα Πέμπτη, 9 Μαρτίου 1922.

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ροδοστόλου κ. Ἀλεξάνδρου συνήλθε σήμερον περὶ ὥραν θην μ.μ. εἰς ἕκτακτον συνεδρίαν ἡ Ἐφορία τῆς Ἱερ. Σχολῆς Ἀγίου Ἀθανασίου καὶ ἐν ἀπαρτίᾳ εὔρεθεισα διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Σεβ. αὐτῆς Προέδρου Ἐπισκόπου Ροδοστόλου κ. Ἀλεξάνδρου, τοῦ Αἰδ. Μ. Κουρκουλή, τοῦ Ἀρχιμ. Στ. Μακαρώνη, καὶ τοῦ Αἰδ. Γ. Σπυριδάκη εἰργάσθη ὧδε, χρέη γραμματέως ἐκτελοῦντος τοῦ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, Αἰδ. Γ. Σπυριδάκη.

Ἐλαβε γνώσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπεκύρωσεν αὐτά.

Ἀναγινώσεται αἴτησις τοῦ κ. Μιχαὴλ Ν. Μυζάλη δι' ἧς οὗτος παρακαλεῖ, ὅπως προσληφθῆ εἰς τὴν Σχολὴν ὡς ὑπηρέτης τὸ κατ' ἀρχὰς καὶ ἀκροατὴς ἵνα, καταρτιζόμενος εἰς ἐγκύκλιον παιδευσιν, προσληφθῆ ἀργότερον ὡς τακτικὸς μαθητής.

Ἡ Ἐφορία λαβοῦσα ὑπ' ὅσιν ὅτι οὗτος δὲν ἔχει μὲν τελειώσει Γυμνάσιον ἢ ἡμιγυμνάσιον, ἀλλ' ἔχει ἀσχοληθῆ μόνος του, συγγράψας μάλιστα καὶ τι βιβλίον τὸν «Θρησκευτικὸν Λόγον» κατὰ τῶν χιλιεσῶν, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀφήσῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ζητήματος εἰς τὸν Σεβ. Πρόεδρον.

Ἀποφασίζεται ἐπίσης, ὅπως ὁ κ. Δημήτρ. Βιτσέντζος, Πρωτοψάλτης καὶ Γραμματεὺς τῆς Παροικίας Brooklyn, προσληφθῆ εἰς τὴν Σχολὴν ὡς μαθητὴς ἔξωτερικὸς καὶ ἀνατίθεται εἰς τὸν Σεβ. Πρόεδρον ὅπως προβῆ εἰς τὰ δέοντα.

Μεθ' ὃ ἡ συνεδρία ἐληξεν.

Ν. Ὑόρκη τῆ 9ῃ Μαρτίου 1922

Ὁ Πρόεδρος
† ὁ Ροδοστόλου Ἀλέξανδρος

Ὁ Γραμματεὺς.

Στ' Συνεδρία.

Ἡμέρα Δευτέρα, 22 Μαΐου 1922.

Προσκήσει τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀλεξάνδρου συνήλθε σήμερον εἰς συνεδρίαν ἡ Ἐφορία τῆς Ἱερ. Σχολῆς Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ ἐν ἀπαρτία εὐρεθεῖσα διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Σεβ. Προέδρου κ. Ἀλεξάνδρου, τῶν Αἰδ. Μ. Κουρκουλή, Στ. Μακαρώνη, Δ. Καλλιμάχου, Γ. Σπυριδάκη, χρέη γραμματέως ἐκτελοῦντος τοῦ τελευταίου, εἰργάσθη ὧδε μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας.

Προτείνεται ὑπὸ τοῦ Σεβ. Προέδρου, ὅπως τροποποιηθῇ τὸ περὶ μισθοδοσίας τοῦ Διευθ. Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς Ἀρχιμ. Φ. Ἰωαννίδου σχετικὸν τῆς Βασ συνεδρίας καθ' ὃ οὗτος ἔδει νὰ λαμβάνη κατὰ μῆνα 300.00 (τριακόσια) δολλάρια, εἰάν ἔμμενεν ἐκτὸς τῆς Σχολῆς, καὶ \$150.00 εἰάν ἔμμενεν ἐντὸς αὐτῆς καὶ ἐνδιητάτο ἐν αὐτῇ, ἀποφασίζεται δὲ παμψηφεί ὅπως τόσον αὐτός, ὅσον καὶ ὁ Καθηγητὴς κ. Μιχαὴλ Γαλανὸς λαμβάνωσιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀνέλαβον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Σχολῇ ἕκαστος ἀνὰ 300.00 δολλ. κατὰ μῆνα, ἐνδικοιτῶνται δὲ καὶ ἐντὸς τῆς Σχολῆς, καθόσον ὁ μισθὸς τῶν \$150.00 καὶ λόγῳ ἀξιοπροποῦς συντηρήσεως καὶ λόγῳ τῆς ἀκριβείας, ἡ ὁποία παρατηρεῖται εἰς ὅλα τὰ ἀπαραίτητα εἶδη τῆς πρώτης ἀνάγκης, εἶναι ἐλάχιστος.

Προτείνεται ἀκολούθως καὶ ἐγκρίνεται ὅπως δοθῇ δῶρον τι μὴ ὑπερβαῖνον τὰ \$100.00 εἰς τὸν δωρεὰν ἐπὶ τρίμηνον διδάξαντα τὴν Ἀγγλικὴν Αἰδ. Δρα Charles Bridgeman.

Ἐν τέλει ἀποφασίζεται, ὅπως κατὰ τὴν λήξιν τῶν μαθημάτων γείνη μικρὰ τις τελετὴ ἐν τῇ Σχολῇ προσκαλουμένων καὶ διαφόρων ὁμογενῶν, τῆς ὁποίας αἱ λεπτομέρειαι θὰ κανισθῶσιν ἀργότερον.

N. Ὑόρκη τῆ 22α Μαΐου 1922

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς.

Z' Συνεδρία.

Ἡμέρα Τετάρτη, 26 Ἰουλίου 1922.

Προσκήσει τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀλεξάνδρου συνήλθε σήμερον ἡ Ἐφορία τῆς Ἱερ. Σχολῆς Ἁγ. Ἀθανασίου καὶ ἐν ἀπαρτία εὐρεθεῖσα διὰ τῆς παρουσίας πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης, εἰργάσθη ὧδε:

Παρόντων καὶ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς Ἀρχ. Φ. Ἰωαννίδου

καὶ Μ. Γαλανοῦ γίνεται συζήτησις περὶ καταρτισμοῦ προπαρασκευαστικοῦ τμήματος, διὰ τὰ καταρτιζόμενα καλλίτερον οἱ μὴ ὄντες παρεσκευασμένοι εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἰδίως μαθηταί.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ Αἰδ. Μ. Κουρκοῦλης, δηλοῖ ὅτι διὰ προπαρασκευαστικῆς τάξεως, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι θὰ ἰδρῦθῃ καὶ ἄλλη τάξις ἐκτὸς τῆς ὑπαρχούσης καὶ τῆς ἤδη προβαλλομένης προπαρασκευαστικῆς, προστίθεται ἔκτακτος δαπάνη, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ ἀναλάβῃ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ λόγω τῶν οἰκονομικῶν τῆς συνθηκῶν, τονίζει δὲ ὅτι πρέπει νὰ σχηματισθῇ μόνον μία νέα τάξις ἀκόμη ἐκ μαθητῶν προσοντούχων καὶ ὁμοιομόρφου πνευματικῆς δυνάμεως.

Ἀποφασίζεται δὲ παμψηφεί, ὅπως σχηματισθῇ μίαν νέα τάξις, ὡς πρώτη, ἐξ 6 μαθητῶν, καταβαλλόντων 300.00 δολλάρια κατ' ἔτος, φερόντων ἐνδεικτικὸν τοῦλάχιστον Βασ Γυμνασιακῆς τάξεως Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου καὶ Ἀμερικ. Grammar School, ἢ ἐχόντων ἰσοδύναμους γνώσεις, καὶ κατόπιν γραπτῶν καὶ προφορικῶν ἐξετάσεων, λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ προσθήκη νέας τάξεως θὰ ἀπαιτήσῃ περισσότερον διδακτικὸν προσωπικόν, ἀποφασίζεται ὅπως προσληφθῇ εἰς ἀκόμη Καθηγητής.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Σχολῆς ἀποφασίζεται, ὅπως ἀνατεθῇ εἰς τὸν Σεβ. Πρόεδρον, ὅπως ἐξεύρη κατάλληλον ἱερέα, ὅστις περιοδεύων ἀνὰ τὰς διαφόρους Ἑλλ. Παροικίας τῆς Ἀμερικῆς ζητεῖ τὴν οἶκον. ὑποστήριξιν τῶν Χρ/θῶν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς καὶ ἐγγράφει συνδρομητὰς διὰ τὸν Ἐκκλ. Κήρυκα.

Ἀκολούθως ἀνατίθεται εἰς τὸν Διευθύνοντα Καθηγητὴν τῆς Σχολῆς Ἀρχ. Φ. Ἰωαννίδην, ὅπως συνεννοηθῇ μετ' ἀρμοδίων προσώπων διὰ τὸν καταρτισμὸν λαχείου (αὐτοκινήτου) πρὸς εἰκόβευσιν, οὗ τὰ οἰκονομικὰ ὠφελήματα νὰ διατεθῶσιν ὡσαύτως ὑπὲρ τῆς Σχολῆς.

Ἐν τέλει, ὁ Σεβ. Πρόεδρος ἀγγέλει ὅτι ὁμογενῆς τις ἐν St. Louis προσεφέρθη νὰ δώσῃ 300.00 δολλάρια ἀπέναντι τῶν διὰ τὴν ἐξωτερικὴν βαφὴν τῆς Σχολῆς ἀπαιτουμένων ἐξόδων.

Μεθ' ὃ ἡ συνεδρία ἔληξε.

Ν. Ὑόρκη τῆ 26ῃ Ἰουλίου 1922

Ὁ Πρόεδρος

† ὁ Ἀμερικῆς Ἀλέξανδρος

Ὁ Γραμματεὺς.

Ἡ' Συνεδρία. 21 Αὐγούστου 1922.

Προσκήσει τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀλεξάνδρου συνήλθε σήμερον περὶ ὥραν 5ην μ.μ. ἡ Ἐφορία τῆς Ἱερ. Σχολῆς

Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ ἐν ἀπαρτία εὐρεθείσα διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Σεβ. Προέδρου καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς, Αἰδ. Μ. Κουρκουλή, Δ. Καλλιμάχου, Γ. Σπυριδάκη, εἰργάσθη ὧδε μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας, χρεὴ γραμματέως ἐκτελοῦντος τοῦ Ἀρχιδ. Γ. Πολυζωΐδου.

Ἀναγινώσκειται ὁ Κανονισμὸς τῆς Σχολῆς ἐν σχεδίῳ ὑποβληθέντι ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως αὐτῆς. Κατόπιν μικρῶν τινῶν τροποποιήσεων ἐψηφίσθη τοῦτο παμψηφει καὶ ἔχει ὧδε:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ **ΤΗΣ ΕΛΛ. ΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**

Ἡ Ἐφορία τῆς Ἑλλ. Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐν Astoria N.Y. συνεδρίασασα σήμερον 21ην Αὐγούστου 1922 ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, Βορείου καὶ Νοτίου, κ. Ἀλεξάνδρου, ψηφίασα συνωδὰ τῷ ΚΓ' ἄρθρῳ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἀρχιε/πῆς, κηρύσσει, ἀπὸ σήμερον, ἰσχύοντα τὸν Κανονισμὸν τῆς Ἑλλ. Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ ἔχοντα ὡς ἔπεται:

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1

Συμφώνως τῷ IB' ἄρθ. τοῦ προσωρινοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπικυρωθέντος καὶ ὑπὸ τῆς Β' Γενικῆς Συνελεύσεως κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 9ης Αὐγούστου 1922, καὶ ταῖς ὑπ' ἀρ. 597 καὶ 620 ἐγκυκλίοις τῆς 19ης καὶ 22ας Σ/βρίου ἐ.ἔ. τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀλεξάνδρου, ἐπωνυμίᾳ μὲν τῆς ἐν Astoria, L.I.N.Y. ἰδρυθείσης Σχολῆς εἶναι «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ» (Greek Seminary of St. Athanasius), σκοπὸς δὲ ὁ δι' ἐπαρκoὺς διδασκαλίας ἱερῶν, παιδαγωγικῶν, ἑλληνικῶν, ἀγγλικῶν καὶ ἄλλων ἐγκυκλοπαιδικῶν καὶ τεχνικῶν μαθημάτων, καταρτισμὸς ἱερέων καὶ διδασκάλων συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἐγκαταβιούτων Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐν ᾧ ζῶμεν πεπολιτισμένου περιβάλλοντος.

Ἄρθρον 2

Ἡ Ἱερ. Σχολὴ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐπίβλεψιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, Βορείου καὶ Νοτίου, καὶ τοῦ Διευθύνοντος τῆς Ἀρχ/πῆς Συμβουλίου, ἐφορεῦεται δὲ ὑπὸ ἑπταμελοῦς ἐπιτροπῆς, προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Ἀρχ/που καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν κληρικῶν τῆς Ἀρχ/πικῆς δικαιοδοσίας καὶ τριῶν λαϊκῶν

ἐγνωσμένης εὐσεβείας, διοριζομένων διὰ Γράμματος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου.

Ἄρθρον 3

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκάστου Σχολικοῦ ἔτους καταρτίζεται ὑπὸ τῆς Ἐφορείας ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Σχολῆς, ὃν ἐγκρίνον ψηφίζει τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ἀρχ/πῆς.

Ἄρθρον 4

Καθήκοντα Ταμίου ἐκτελεῖ εἷς τῶν κληρικῶν τῆς Ἐφορείας ἢ ἐκεῖνος ὁ λαϊκός, εἰς ὃν τὸ Δ. Συμβούλιον, ὑποδειξεί τῆς Ἐφορείας, θὰ ἐνέθετε τὰ καθήκοντα ταῦτα. Ὁ Ταμίας, δέον ὅπως φροντίζῃ περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων τῆς Σχολῆς, τῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ προϋπολογισμοῦ πληρωμῆς, τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς, συνυπογράφων πᾶσαν ἐντολὴν χρηματικὴν μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐφορείας.

Ἄρθρον 5

Ἡ Ἐφορεία, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, συνεδριάζει ἐν τινι τῶν Αἰθουσῶν τῆς Σχολῆς, ἢ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἀρχ/πῆς, τακτικῶς μὲν δις τοῦ μηνὸς ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ὠρισμένη, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ἂν παραστῇ ἀνάγκη, φροντίζει ἐγκαίρως περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν συντήρησιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς Σχολῆς, λαμβάνουσα τὰς ἀποφάσεις της κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἅτινα δὲν δύναται νὰ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν τεσσάρων, συμπεριλαμβανομένου πάντοτε τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀντιπροέδρου, ἂν ἐκεῖνος, κωλύμενος ἀπουσιάζῃ.

Ἄρθρον 6

Ἡ Ἐφορεία ἐν τέλει ἐκάστου ἔτους ὑποβάλλει κατάστασιν τῶν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος πεπραγμένων ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ἀρχ/πῆς. Τὸ δὲ Δ. Συμβούλιον, λαμβάνον γνώσιν αὐτῆς, προκειμένου περὶ τῶν οἰκονομικῶν, ὀρίζῃ δύο ἐλεγκτὰς πρὸς ἐξέλεξιν αὐτῶν, τὸ δὲ πόρισμα τῆς ἐξελέγξεως δημοσιεύεται εἰς τὸ περιοδικὸν τῆς Σχολῆς πρὸς γνώσιν ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων.

ΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἄρθρον 7

Πόροι πρὸς συντήρησιν τῆς Σχολῆς εἶναι: α) τὰ μηνιαῖα ἐπιδόματα τῶν ἱερέων καὶ κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς. β) αἱ ἐξ

έγγραφῆς μελῶν τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ τῆς Σχολῆς ἐτήσιαι συνδρομαί, γ) αἱ ἐκ τῆς περιφορᾶς δύο δίσκων κατ' ἔτος ἀνά τοὺς Ναοὺς τῆς ὅλης Ἀρχιεπισκοπικῆς εἰσπράξεως, δ) οἱ κατὰ καιροὺς μερικοὶ ἢ γενικοὶ ἔρανοι, ε) τὰ ἀπὸ τοῦ Περιοδικοῦ τῆς Σχολῆς προκύπτοντα τυχὸν κέρδη καὶ στ) τὰ οἰκοτροφεῖα καὶ δίδακτρα τῶν μαθητῶν.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ἄρθρον 8

Τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν, τοὺς Καθηγητὰς, τὸν Οἰκονόμον, τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς ἀναγκάιους ἐκάστοτε ὑπαλλήλους ὀρίζεται ὡς ἑξῆς:

Τὸν Διευθυντὴν διορίζει καὶ παύει τὸ περὶ τὸν Ἀρχ/πον Δ. Συμβούλιον, τοὺς Καθηγητὰς ἢ Ἐφορεία ἐγκρίσει τοῦ Ἀρχ/που, τὸν δὲ Οἰκονόμον καὶ λοιπὸν κατώτερον προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, ὡσαύτως ἢ Ἐφορεία προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ, τῇ ὑποδείξει τοῦ ὁποῖου καὶ ἀπολύονται, ὡσάκις ἂν ὑπαγορεύῃ τοῦτο τὸ συμφέρον τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 9

Ὁ Διευθυντής, ὅστις δέον νὰ εἶναι ἱερωμένος καὶ κάτοχος πτυχίου Θεολογικῶν Σπουδῶν, εἰ δὲ δυνατὸν καὶ παιδαγωγικοῦ διπλώματος, διευθύνει τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα ἐν τῇ Σχολῇ, ἀλληλογραφεῖ ἀπ' εὐθείας μόνον αὐτὸς ἐξ ὄλου τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς μετὰ τῆς Ἐφορείας, ἐξασκεῖ μόνος τὴν ἐν τῇ Σχολῇ πειθαρχίαν, πλην ὡσάκις καὶ ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἐν τῷ κανονισμῷ τούτῳ ἄλλως ὀρίζεται, ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν Νόμων τῆς Σχολῆς, λαμβάνει ἄμεσον γνῶσιν τοῦ τρόπου τῆς μελέτης τῶν μαθητῶν, πρὸς οὓς ὑποδεικνύει καὶ συμβουλεύει ἐκάστοτε τὰ εἰκότα, παρακολουθεῖ τὴν μέθοδον τῆς διδασκαλίας ἐνὸς ἐκάστου τῶν Καθηγητῶν καὶ ἐλέγχεται διὰ πᾶσαν τὴν ἐσωτερικὴν τῆς Σχολῆς διοίκησιν ὑπὸ τῆς Ἐφορείας.

Ἄρθρον 10

Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς διορίζονται Κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, οἵτινες πρὸς τῇ ἐγνωσμένῃ αὐτῶν εὐσεβείᾳ καὶ ἀγαθῇ τῶν ἠθῶν ὑπολήψει κέντηνται καὶ δίπλωμα ἐπιστημονικὸν τῆς εἰδικότητός των, ἢ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι συγγράμματα μαρτυροῦντα ἀριδῆλως τὴν ἐπιστημονικὴν των ἰκανότητα, ἢ πείραν πολυετῆ, ἀρμοδίως πιστοποιουμένην, προκειμένου περὶ τεχνικῶν μαθημάτων, οἷον Μουσικῆς, Ζωγραφικῆς

καὶ Γυμναστικῆς καὶ ἀπολύονται, ὡς καὶ ὑφ' ὧν διορίζονται καὶ δὴ α) δι' ἀποδειχθησομένην ἀνικανότητα ἢ ἀδιόρθωτον ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων καὶ β) ἐπὶ παραβάσει ἄλλων τυχόν κανονικῶν διατάξεων καὶ σχετικῶν πρὸς τὸν χαρακτήρα καὶ τὸν προορισμὸν ἐν γένει τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 11

Ὁφείλουσιν οἱ Καθηγηταὶ νὰ εὐρίσκωνται ἐγκαίρως εἰς τὰς παραδόσεις των καὶ ἐν περιπτώσει κατεπειγούσης ἀνάγκης εἰδοποιῶσιν ἐν τῶν προτέρων, εἰ δυνατόν, μίαν ἡμέραν ἐνωρίτερον, τὴν Διευθυνσιν περὶ τῆς ἀπουσίας των καὶ τηρῶσιν ἀκριβῆ κατάλογον τῶν τυχόν ἀπουσιῶν καὶ βαθμολόγιον τῆς ἐπιδόσεως ἐκάστου τῶν ἑαυτῶν μαθητῶν.

Ἄρθρον 12

Ὁ Οἰκονόμος τῆς Σχολῆς, διοριζόμενος ὡς ἐν τῷ 8ῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐμφαίνεται, δεόν νὰ εἶναι ἰερωμένος. Εἶναι δ' ἐμπειστευμένος: α) τὴν φύλαξιν τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Σχολῆς, ὑπόλογος διὰ πᾶσαν βλάβην ἢ ἀπώλειαν οἰουδήποτε ἀντικειμένου, ἀμέσως μὲν ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ, ἐμμέσως δὲ ἐνώπιον τῆς Ἐφορείας, β) τὴν καθαρότητα τῆς Σχολῆς ἐν γένει, τὴν καλλιέργειαν τοῦ κήπου καὶ τὴν περιποίησην τοῦ Ναοῦ αὐτῆς, γ) τὴν φροντίδα παντὸς ὅ,τι ἀναγκαιοῖ διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ οἰκοτροφείου, δ) τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν τῆς Σχολῆς καὶ ἰδίως ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ, ὅτε ἡ ὅλη τῆς Σχολῆς ὑπηρεσία τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν αὐτοῦ καὶ ε) τὴν τέλεσιν ἐφημεριακῶν καθηκόντων ἐν τῷ Ναῷ τῆς Σχολῆς, ὡσάκις εἶναι ὁ Διευθυντῆς ἀπασχολημένος εἰς ἄλλα καθήκοντα, ἂν δὲ φέρῃ τὰ ὑπὸ τοῦ 10ου ἄρθρου προσόντα, δύναται νὰ ἀναλάβῃ καὶ τὴν διδασκαλίαν μαθημάτων τινῶν ἐν τῇ Σχολῇ.

Ἄρθρον 13

Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς δύναται νὰ διορισθῆ εἰς τῶν Καθηγητῶν ἢ μαθητῶν τῆς Σχολῆς, τῆς ἀπολύτου ἐκλογῆς τοῦ Διευθυντοῦ, ὅστις διεξάγων πᾶσαν τὴν τῆς Σχολῆς ἀλληλογραφίαν ἐπιτελεῖ συνάμα καὶ χρῆν Βιβλιοθηκαρίου, τηρεῖ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Σχολῆς καὶ ἀναπληροῖ τὸν Οἰκονόμον ἀπόντα.

Ἄρθρον 14

Ἐκτὸς τῶν οἰκοτρόφων μαθητῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ ἐν τῇ Σχολῇ δαιτώνται ὁ Οἰκονόμος, ὁ Γραμματεὺς, ὁ Καθηγητῆς, ὅστις ἤθελε

συμβῆ νὰ εἶναι καὶ ὁ Διευθυντῆς τοῦ περιοδικοῦ τῆς Σχολῆς, καὶ οἱ ὑπηρεταί. Εἰς τὸν Διευθυντὴν ἐπιτρέπεται νὰ δειπνῇ καὶ κατ' ἰδίαν.

ΠΕΡΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Ἄρθρον 15

Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς περιλαμβάνει κύκλον διδασκαλίας τριετῆ, ἔχει δὲ ὡς ἔπεται.

ΟΡΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

Ἄρθρον 16

Οἱ μαθηταὶ τῆς Ἱερ. Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου εἶναι πάντες ἐσωτερικοί. Ὡς ἐξωτερικοὶ γίνονται δεκτοὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, δυνάμενοι νὰ παρακολουθῶσι τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς τὰ μαθήματα τῆς τάξεώς των.

Ἄρθρον 17

Εἰς τὴν Σχολὴν γίνονται δεκτοὶ οἱ κεκτημένοι: α) ἡλικίαν οὐχὶ κατωτέραν τῶν 16 καὶ ἀνωτέραν τῶν 32 ἐτῶν, προκειμένου δὲ περὶ κληρικῶν 35· β) ἐνδεικτικὸν Βας τοῦλάχιστον τάξεως Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου καὶ Βας Ἀμερικανικοῦ τοιοῦτου (High School) ἢ ἰσοδυνάμους γνώσεις· γ) Βαπτιστικὸν ἀρμοδίως κεκυρωμένον ἢ πιστοποιητικόν, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ ἐνὸς Ἑλλήνος Ὁρθοδόξου Ἱερέως καὶ δύο ἄλλων γνωστῶν ἀξιοπίστων προσώπων εὐρισκομένων ἐν Ἀμερικῇ· δ) πιστοποιητικὸν τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς· ε) Μαρτυρικὸν χρηστοθείας, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου τῆς Κοινότητος, ἐξ ἧς προέρχονται καὶ δύο λαϊκῶν συμπολιτῶν ἢ συνεπαρχιωτῶν των, γνωστῶν εἰς τὸν Ἱερέα καὶ στ) ἐγγυητικὸν κηδεμόνος ἐγγνωμένου ὅτι ἀναλαμβάνει πᾶσαν ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ἀπορρέουσαν διὰ τὸν μαθητὴν ὑποχρέωσιν. Μόνον οἱ τὰ ἀνωτέρω ἐφόδια ἔχοντες εἰσάγονται εἰς τὴν Σχολὴν μετ' ἐπιτυχεῖς γραπτὰς ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 18

Οἱ φέροντες ἀπολυτήριον Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου καὶ Ἀμερικανικοῦ High School μετ' ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις, γραπτὰς καὶ προφορικὰς εἰς τὰ μαθήματα τῆς πρώτης τάξεως τῆς Σχολῆς, κατατάσσονται εἰς τὴν Βαν αὐτῆς τάξιν.

Ἄρθρον 19

Ἐκτὸς τῶν πρώτων ὀκτὼ ὑποτρόφων τῆς Σχολῆς, πάντες οἱ τοῦν-
τεῦθεν οἰκότροφοι μαθηταὶ καταβάλλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς
ἕκαστος δολλ. 300.00, κατὰ δόσεις, ὡς οἰκοτροφεῖα καὶ δίδακτρα.
Παρέχεται δὲ ὑπὸ τῆς Σχολῆς εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς μαθητὰς
οἴκησις, τροφή, διδασκαλία, φωτισμός, καθαριότης, ἰατρικὴ περιθαλ-
ψις καὶ παροχὴ φαρμάκων. Πάν δ' ὅτι ἄλλο χρειάζεται δι' ἓνα μαθη-
τὴν βαρύνει αὐτόν, οἷον βιβλία, ἐνδύματα κ.λπ.

Ἄρθρον 20

Οἱ τὸ πρῶτον εἰς τὴν Σχολὴν εἰσαγόμενοι μαθηταὶ καταβάλλου-
σιν ἐφάπαξ εἰς τὸ Ταμεῖον αὐτῆς δολλ. 35.00 δι' ὃν παρέχει αὐτοῖς ἡ
Σχολὴ κλίνην μετὰ κλινοστρωμνῆς ἐκ βάμβακος, ἐνὸς ἐφαπλώματος,
μιᾶς πατανίας καὶ ἐνὸς προσκεφάλου.

Ἄρθρον 21

Εἰς τὴν Σχολὴν δύνανται νὰ γίνουιν δεκτοὶ καὶ ἀκροαταί, οἵτινες
ἔχουσι πάντα τὰ ἐν τῷ 17ῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐφόδια,
πλὴν ἐκεῖνου τῆς Β' παραγράφου, οὔτοι ἐξωτερικοὶ μὲν ὄντες εἰς
οὐδεμίαν πληρωμὴν μὴ προαιρετικὴν, ὑποχρεοῦνται· ἐπιθυμοῦντες
ὅμως νὰ μένωσιν ἔσω καὶ διαιτῶνται ἐν τῇ Σχολῇ καταβάλλουσιν εἰς
τὸ Ταμεῖον αὐτῆς δολλ. 200.00 καθ' ἐκάστην Σχολικὴν ἑξαμηνίαν καὶ
τὰ ὑπὸ τοῦ 20οῦ ἄρθρ. ἐφάπαξ προβλεπόμενα.

Ἄρθρον 22

Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς ὑποχρεοῦνται νὰ φέρωσιν ὁμοίομορφον
ἀκαδημαϊκὸν ἔνδυμα κατὰ τὰς Ἱερὰς ἀκολουθίας, ὀριζόμενον ὑπὸ
τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 23

Ἐκαστος μαθητῆς ὀφείλει νὰ ἐμφανίσῃ εἰς τὸν Οἰκονόμον τῆς
Σχολῆς ἐν ἀρχῇ τοῦ Σχολικοῦ ἔτους τὴν ἐξῆς ἀποσκευὴν· μαλλίνην
πατανίαν, 4 συνδόνας, 3 χιτῶνας ποδήρεις, ἐξ ὧν ὁ εἷς τοῦ λουτροῦ
καὶ οἱ 2 νυκτερινοί, 6 προσόψια, 3 καλλύμματα προσκεφαλαίου, 12
ζεῦγη περικνημίδων, 12 ρινόμακτρα, 6 ἐνδυμασίας ἐσωτερικὰ ἀσπρό-
ρουχα καὶ εἴ τι ἄλλο ἀπολύτως χρήσιμον.

Ἄρθρον 24

Μαθητῆς ἀποκλείεται τῆς Σχολῆς α) λόγῳ τιμωρίας, ὡς ἐν τῷ
περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν κεφαλαίῳ διαλαμβάνεται· β) εἰάν ὑποπέσῃ

εἰς νόσον μεταδοτικὴν ἢ ὀργανικὴν ἢ ἄλλην τινὰ πάθησιν καθιστῶσαν αὐτῷ ἀδύνατον τὴν ἐν τῇ Σχολῇ διαμονήν· γ) ἐὰν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀποδειχθῇ ἀνεπίδεκτος μαθήσεως ἢ μείνη στάσιμος εἰς τὴν ἰδίαν τάξιν πλέον ἢ ἅπαξ. Οἱ δὲ οὕτως ἢ ἄλλως ἀποκλειόμενοι οὐδεμίαν ἀπαίτησιν δικαιοῦνται νὰ ἐγγείρωσιν δι' ὅ,τι κατέβαλον εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς.

ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ

Ἄρθρον 25

Τὸ Σχολικὸν ἔτος ἄρχεται τῇ 15ῃ Σ/βρίου καὶ λήγει τὴν 1ην Ἰουνίου. Κατὰ τὰς πλησιεστέρας πρὸς τὰς δύο ταύτας ἡμερομηνίας Κυριακὰς τελοῦνται ἐν τῇ Σχολῇ πανηγυρικαὶ τελεταί. Καὶ μετὰ μὲν τὴν ἑναρξιν λαμβάνει χώραν ἡ ἐπίσημος ἐγγραφὴ τῶν μαθητῶν εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ κώδικα τῆς Σχολῆς, κατὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ Σχολικοῦ ἔτους κηρῦσσονται τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων καὶ ἐπιδίδονται τὰ διπλώματα εἰς τοὺς τελειοφοίτους.

Ἄρθρον 26

Πλὴν τῆς θερινῆς διακοπῆς καὶ τὴν Κυριακὴν, τὰ μαθήματα διακόπτονται ἀπὸ τῆς 5ῆς μέχρι τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου, τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀπὸ τῆς Μ. Τετάρτης μέχρι τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινισήμου ἑβδομάδος, τὴν Πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως καὶ τὴν 15ην Μαΐου, ἐν συμπτώσει Κυριακῆς ἢ τὴν ἀμέσως ἐρχομένην Κυριακὴν, ὅτε ἡ Σχολὴ ἑορτάζει τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ τελεῖ (ἐπιμνημόσουνον) λειτουργίαν ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν, δωρητῶν, χορηγῶν καὶ συνδρομητῶν αὐτῆς μετ' ἄρτοκλασίας.

Ἄρθρον 27

Ἡ καθημερινὴ ζωὴ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς κανονίζεται ὡς ἑξῆς: Ἐξέγερσις 6ην πρωϊνὴν, 6-6.30 προετοιμασία, 6.30-6.50 προσευχή, 6.50-7 πρόγευμα, 7-8 μελέτη, 8-1 μ.μ. πεντάωρος διδασκαλία μετὰ δεκαλέπτου διαλείμματος μεθ' ἐκάστην παράδοσιν, 1-2 μ.μ. γεῦμα, 2-2.30 ἑλαφρὸς περίπατος ἐν τοῖς πέριξ τῆς Σχολῆς, 2.30-5 μελέτη, 5-5.30 ἐλεύθεραι ἀσκήσεις ἢ γεωργικαὶ ἀσκήσεις ἐν τῷ κήπῳ τῆς Σχολῆς, 5.30-6 ἑσπερινὴ προσευχή καὶ ψαλμωδία, 6-8 δεῖπνον, ἀπόδειπνος προσευχή, ψαλμωδία, ἀνάπαυσις, 8-10 μελέτη, 11 κατάκλισις. Πάντα ταῦτα παραγγέλλονται διὰ κωδωνοκρουσίας.

Ἄρθρον 28

Τὸ ὥρολόγιον πρόγραμμα τῶν μαθημάτων καταρτιζόμενον ἐν ἄρ-

χῆ τοῦ Σχολικοῦ ἔτους, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων ἐπὶ συνεδρίας τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου, ὑπογράφόμενον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐγκρινόμενον ὑπὸ τῆς Ἐφορείας, θὰ εἶναι ἀνηρτημένον ἐν ἐπιφανεῖ θέσει πρὸς γνώσιν διδασκόντων καὶ διδασκομένων ἑκάστου μαθήματος ἢ διδασκαλία διαρκεῖ 50 λεπτὰ τῆς ὥρας, ὀφείλει δὲ νὰ ἀρχίξῃ εὐθὺς μετὰ τὴν κρούσιν τοῦ κώδωνος καὶ λήγῃ ὡσαύτως, μεθ' ὃ ἑκάστος Καθηγητῆς σημειώνει εἰς μὲν τὸ βιβλίον τῆς διδασκομένης ὕλης τὴν ὑπ' αὐτοῦ διδασχθεῖσαν, εἰς δὲ τὸ βαθμολόγιον τὸν βαθμὸν τῆς ἐπιδόσεως ἑκάστου τῶν ἐξετασθέντων καὶ τὰς ἀπουσίας τῶν τυχόν ἀπόντων μαθητῶν.

Ἄρθρον 29

Ἐάν, παρελθόντων 10 λεπτῶν ἀπὸ τῆς κρούσεως τοῦ κώδωνος δὲν προσέλθῃ Καθηγητῆς τις εἰς παράδοσιν, θεωρεῖται ἀπουσιάζων καὶ ὁ Διευθυντῆς δύναται νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν τάξιν κατὰ βούλησιν, ὁ δὲ Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς φροντίζει νὰ ἐξακριβώσῃ καὶ σημειώσῃ τὸν λόγον τῆς ἀπουσίας τοῦ Καθηγητοῦ.

ΠΕΡΙ ΚΑΘΗΓΗΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἄρθρον 30

Τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου ἀποτελουμένου ἐξ ὅλων τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόντων προεδρεῖται ὁ Διευθυντῆς ἄπαρτίαν ἀποτελεῖ ἢ παρουσία τοῦ ἡμίσεως πλεόν ἑνὸς καὶ αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συλλόγου, ἀναγόμεναι ἰδίως εἰς τὴν μέθοδον τῆς διδασκαλίας, τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων, τὴν πνευματικὴν ἐπίδοσιν τῶν μαθητῶν, καθ' ἣν προβιβάζονται εἰς ἀνωτέρας τάξεις ἢ μένουσι στάσιμοι καὶ καθορίζεται ἡ συνολικὴ αὐτῶν βαθμολογία, λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, τοῦ Διευθυντοῦ ἔχοντος τὴν νικῶσαν.

Ἄρθρον 31

Ὁ Καθηγητικὸς Σύλλογος συνεδριάζει ἐν τῇ Σχολῇ τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις παραστῆ ἀνάγκη, προσκλήσει τῆς Διευθύνσεως.

ΠΕΡΙ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ

Ἄρθρον 32

Αἱ εἰσητήριοι ἐξετάσεις περατοῦνται οὐχὶ βραδύτερον τῆς 15ης Σεπτεμβρίου, αἱ δ' ἐνιαύσιοι τῆς 1ης Ἰουνίου, καθ' ἣν ἡ Διεύθυνσις ἐμφανίζει τὸν πίνακα τῆς βαθμολογίας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων πρὸς

γνώσιν τῶν ἐνδιαφερομένων. Γίνεται δὲ ἡ βαθμολογία τῶν μαθημάτων κατὰ προσέγγισιν ἐνὸς τετάρτου καὶ κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα, 9 1/2 - 10 ἄριστα, 7 1/2 - 9 1/4 λίαν καλῶς, 6 - 7 1/4 καλῶς, 5 - 5 3/4 σχεδὸν καλῶς, 3 - 4 3/4 μετριώτατα καὶ 0 κακῶς. Ἡ βαθμολογία διαγωγῆς ἐκάστου μαθητοῦ ἀνήκει εἰς μόνον τὸν Διευθυντὴν καὶ ἔχει ὡς ἀκολούθως: 10 κοσμιωτάτη, 9 - 9 1/2 κοσμία, 8 - 8 1/2 καλή, 7 - 7 1/2 ἐπίμορφος, 6 - 6 1/2 κακή.

Ἄρθρον 33

Ἐκαστος ἐξεταζόμενος μαθητῆς εἰς τὴν καθημερινὴν δοκιμασίαν βαθμολογεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ. Ἄπαξ δὲ τοῦ μηνὸς ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ἀγνώστῳ τοῖς μαθηταῖς ὁ Καθηγητῆς, ἐν ὥρᾳ μαθήματός του, ὑποβάλλει εἰς γραπτὴν δοκιμασίαν ὁλόκληρον τὴν τάξιν ἐπὶ θέματος εἰλημμένου ἐκ τῆς δεδιδραμένης ὕλης τοῦ μηνός, βαθμολογεῖ δὲ τὴν ἐπίδοσιν ἐκάστου. Ὁ βαθμὸς οὗτος ἐκάστης μηνιαίας ἐξετάσεως ἔχει ἴσην ἀξίαν πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν καθημερινῶν βαθμῶν τοῦ ὅλου μηνός, ἐπὶ δὲ τῇ βάσει τῶν δύο τούτων παραγόντων καθορίζεται ἡ μηνιαία ἐπίδοσις τῶν μαθητῶν, ἣτις συμπληρουμένη διὰ τοῦ βαθμοῦ τῆς διαγωγῆς ἀναγράφεται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ πινάκιον καὶ ἀποστέλλεται πρὸς γνώσιν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἀμέσως. Ὁ Γενικὸς βαθμὸς τοῦ ἔτους προσδιορίζεται ἐπὶ συνεδριάσεως τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀπὸ μίας εἰς ἄλλην τάξιν, ἂν μὴ τύχη ὀλικοῦ βαθμοῦ 6, ὁ δὲ λαβῶν βαθμὸν διαγωγῆς κακῆς ἀποβάλλεται τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 34

Ὁ βαθμὸς τῆς προόδου τῶν μαθητῶν ἐκάστου σχολικοῦ ἔτους συνάγεται ἐκ τῆς καθημερινῆς δοκιμασίας, τῆς κατὰ μῆνα καὶ τῶν ἐν τέλει ἐκάστης ἑξαμηνίας ἐξετάσεων. Ὁ δὲ ὀλικὸς βαθμὸς τοῦ πτυχίου τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς συνάγεται ἐκ τοῦ γενικοῦ βαθμοῦ τῆς Α' Β' καὶ Γ' τάξεως. Εἰς τρόπον ὥστε ὁ μὲν μέσος ὅρος τῆς Α' καὶ τῆς Β' τάξεως ν' ἀποτελεῖ τὸ ἥμισυ, ὁ δὲ γενικὸς βαθμὸς τῆς Γ' τὸ ἕτερον ἥμισυ.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 35

Ἐκαστος μαθητῆς ὀφείλει εὐλάβειαν καὶ ὑπακοὴν εἰς πᾶσαν ἀφορῶσαν αὐτὸν διάταξιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ οἰανδήποτε ἄλλην ἐντολὴν τῆς Διευθύνσεως καὶ ὑπόδειξιν τῶν Καθηγητῶν, ἣτις

ἐξυπακούεται ἕκ τε τοῦ γράμματος καὶ ἕκ τοῦ πνεύματος τῶν νόμων τῆς Σχολῆς, εὐταξίαν ἐν πᾶσι, καθαριότητα καὶ ἐν γένει κοσμίαν συμπεριφορὰν ἐντὸς τε καὶ ἔκτος τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 36

Ἀπαγορεύονται εἰς τοὺς τροφίμους τῆς Σχολῆς, α) Συζητήσεις σφοδραὶ οἰασδήποτε φύσεως, β) Ἡ αὐτοδικία καὶ ἐν λόγοις ἔτι ἐκδηλουμένη, γ) Διασκεδάσεις, αἱ ὅποια δὲν περιορίζονται ἐντὸς θεωρητικῶν καὶ πατριωτικῶν ἐδάφους, δ) Τὸ καπνίζειν ἐντὸς τῶν κοιτῶνων καὶ τῶν διαδρόμων τῆς Σχολῆς, ε) Ἡ εἴσοδος εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ τὰς ἀποθήκας τῆς Σχολῆς ἄνευ ἀδείας τοῦ Οἰκονόμου, στ) Τὸ λαμβάνειν ἕκ τῆς τραπέζης ὀτιδήποτε πρὸς κατ' ἰδίαν τροφήν ἢ ἄλλην, ζ) Ἡ διανυκτέρευσις ἐκτὸς τῆς Σχολῆς ὡς καὶ ἡ ἐν καιρῷ ἐργασίμου ἡμέρας ἀπουσία ἄνευ λόγου ἀποχρώντος, κρινομένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν Οἰκονόμου. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται ἀναλόγως καὶ κατὰ κρίσιν τῆς Διευθύνσεως.

Ἄρθρον 37

Πάντες οἱ μαθηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς καθ' ἑκάστην ἱερὰς ἀκολουθίας καὶ ἑσπερινούς, ὡς καὶ τὰς λειτουργίας τῶν ἑορτῶν, ψάλλωσιν ἐν τοῖς χοροῖς καὶ ὑπηρετῶσι κατὰ σειράν καὶ προδιαγεγραμμένην διάταξιν, μετέχωσι δὲ καὶ τῶν ἀχράντων μυστηρίων, κατόπιν ἐξομολογήσεως, τετράκις τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 38

Οἰαδήποτε ζημία γινομένη ἐν τῇ Σχολῇ ὑφ' ἐνὸς ἢ περισσοτέρων, ἐπανορθοῦται ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἄρθρον 39

Αἱ διὰ ταύτην ἢ ἐκείνην τυχὸν τὴν αἰτίαν ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ σημειοῦνται ἑκάστοτε εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τοῦ μαθητολογίου καὶ χρησιμεύουσι πρὸς καθορισμὸν τοῦ βαθμοῦ τῆς διαγωγῆς.

Ἄρθρον 40

Οἱ τὰς ἀπολυτηρίους αὐτῶν ἐξετάσεις εὐδοκίμως ὑποστάντες καὶ ἀξιωθέντες ἐνὸς τῶν προβιβασίμων βαθμῶν (καλῶς, λίαν καλῶς, ἄριστα) ἐφοδιάζονται ὑπὸ τῆς Σχολῆς διὰ πτυχίου ὑπογεγραμμένου μὲν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς, τοῦ Προέδρου τῆς Ἐφορείας, καὶ τοῦ Γραμματέως, κεκυρωμένου δὲ διὰ τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς σφραγίδος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου. Τὸ πτυχίον

τοῦτο ἐπιδίδεται ἐν ἐπισημῶν τελετῇ κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ἰουνίου, οἱ δὲ λαμβάνοντες αὐτὰ καθομολογοῦσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς χορείας τῶν Καθηγητῶν καὶ λοιπῆς ὁμηγύρευς ὅτι θὰ τηρήσωσι δι' ὅλης αὐτῶν τῆς ζωῆς ἀλώβητον τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν τῶν ἐπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὡσπερ παρέλαβον καὶ ἐδιδάχθησαν, καὶ ὅτι θὰ ὑπηρετήσωσιν εὐδόκως ἐν ὄλαις αὐτῶν ταῖς δυνάμεσι τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἄρθρον 41

Ὅσοι τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς δὲν ἱερωθῶσιν ἐν τῇ διαδρομῇ τῶν σπουδῶν των, ἀποφοιτοῦντες δικαιοῦνται ὅπως αἰτήσωσιν παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τὴν χειροτονίαν των καὶ τὴν κατὰ προτίμησιν παντὸς ἄλλου τοποθέτησίν των εἰς θέσεις κενάς, ὡς τε ἱερέων ἐφημερίων καὶ ὡς διδασκάλων.

Ἄρθρον 42

Ὅσοι ἐκ τῶν μαθητῶν ἔτυχον, ἢ καὶ θὰ τύχωσιν ἐν τῷ μέλλοντι, τοῦ προνομίου τῆς ὑποτροφίας τῆς Σχολῆς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον αὐτῆς κατὰ μηνιαίας δόσεις ἴσας πρὸς ἐν πέμπτον (1/5) τοῦ μισθοῦ, τὸν ὁποῖον θὰ λαμβάνωσιν ἐξ Ἐκκλησιαστικῆς ἢ διδασκαλικῆς θέσεως, τὸ ἥμισυ τοῦ ὀλικοῦ τῆς ἐαυτῶν ὑποτροφίας ποσοῦ, ὀρισθέντος εἰς μόνον δολλ. 1600.00, τούτέστιν δολλ. 800.00, καὶ εἴ τινα ἄλλα παρεχωρήθησαν αὐτοῖς ὑπὸ τύπον δανείου. Οἱ δ' εἰσαχθέντες συμφώνως πρὸς τὸ 19ον ἄρθρον τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστηρίξωσι καὶ συντρέχωσι τὴν Σχολὴν ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς, ὅπως καὶ ὁσάκις ἐκάστοτε τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Κέντρον ἤθελεν ὑποδεικνύη.

Ἄρθρον 43

Οἱ τελειόφοιτοι πληρώνουν ἐφάπαξ εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς διὰ τὸ πτυχίον τῶν Δολλ. 25.00, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 44

Ὁ τύπος τοῦ πτυχίου τῆς Ἱερατ. Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἔχει ὡς ἔπεται:

Ἑλλ. Ἱερατικὴ Σχολὴ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐν Ἀμερικῇ

Ἄριθμ. ....

Ὁ κύριος ..... Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος

γεννηθεὶς ἐν .....

ἔτει σωτηρίῳ .....

διακούσας ἅπαντα τὰ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερατικῇ Σχολῇ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου διδασκόμενα ἱερὰ καὶ ἄλλα ἐγκύκλια μαθήματα, ἥτοι Χριστιανικὴν Δογματικὴν, Ἠθικὴν, Ἑρμηνευτικὴν, Ὀμιλητικὴν, Γραμματολογίαν, Ἀρχαιολογίαν, Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον, Λειτουργικὴν, Κατηχητικὴν, Ἑλληνικά, Ψυχολογίαν, Λογικὴν, Παιδαγωγικά, Πολιτικὴν Ἱστορίαν, Γεωγραφίαν, Ἀγγλικά, Ἰχνογραφίαν, Στοιχεῖα ἀγιογραφικῆς τέχνης, Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν καὶ Γυμναστικὴν, Θεοσέβειαν δὲ τρόπων χρηστότητα καὶ διαγωγὴν ἐν πᾶσι κοσμίαν ἐπιδειξάμενος, τὰς νενομισμένας ὑποστάς δοκιμασίας, ἐκρίθη γενικῶς καὶ συνολικοῦ βαθμοῦ ..... ἄξιος διὰ τὸ ἔργον τοῦ Ἱεροδιδασκάλου καὶ ἰκανὸς ἐλθεῖν πρὸς τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης εἴ γε φέροι ἐν ἑαυτῷ καὶ τὴν καλὴν τοῦ συνειδότης μαρτυρίαν. Ἐφ' ᾧ καὶ ἐδόθη αὐτῷ τὸ πτυχίον τοῦτο σεσημασμένον μὲν τῇ σφραγίδι τῆς Σχολῆς καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς καὶ τοῦ Γραμματέως, τῆς Ἐφορείας, κεκυρωμένον δὲ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐξεδόθη ἐν Astoria, N.Y, τῇ .....

Ὁ Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου

Ὁ Διευθυντῆς τῆς Ἱερ. Σχολῆς

Ὁ Γραμματεὺς

Ἄρθρον 46

Ὁ παρὼν κανονισμὸς ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Ἐφορείας τῆς Ἱερ. Σχολῆς Ἁγίου Ἀθανασίου σήμερον 26ην Αὐγ. 1922, ἐγκριθεὶς δὲ καὶ ἐπικυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, Βορείου καὶ Νοτίου κ. Ἀλεξάνδρου, τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς εἰς τὸ περιοδικὸν τῆς Σχολῆς τὸν «Ἐκκλ. Κήρυκα», δημοσιεύσεως αὐτοῦ, δύναται δὲ νὰ συμπληρωθῇ ἢ καὶ τροποποιηθῇ ἐν τοῖς μὴ θεμελιώδεσιν ἄρθροις αὐτοῦ.

Ἵπογο. ὁ Ἀμερικῆς Ἀλέξανδρος Πρόεδρος

» Αἰδ. Μ. Κουρκουλῆς Ἀντιπρόεδρος

» Ἀρχ. Στ. Μακαρώνης Ταμίας

» Αἰδ. Δ. Καλλιμάχος

» Αἰδ. Δ. Σπυριδάκης

Συνεδρία 8ης Σεπτεμβρίου 1922.

Προσκήσει τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀλεξάνδρου συνήλθε σήμερον περὶ ὥραν 5 μ.μ. ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ Γραφείῳ ἡ Ἐφορεία τῆς Ἱερ. Σχολῆς Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ ἐν ἀπαρτία εὔρεθεισα διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Σεβ. Προέδρου Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν μελῶν Αἰδ. Μ. Κουρκουλῆ, Στ. Μακαρώνη, Δ. Καλλιμάχου, ἀπόντος τοῦ Αἰδ. Γ. Σπυριδάκη καὶ χρεὴ Γραμματέως ἐκτελοῦντος τοῦ

Ἄρχιδ. Γ. Πολυζωΐδου, εἰργάσθη ὧδε μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας.

Ἀναγινώσκειται αἵτησις τοῦ κ. Κ. Κανελλοπούλου, ἀποφοίτου τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρδης (B. of Letters) δι' ἧς οὗτος δηλοῖ ὅτι προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ἀναλαμβάνων νὰ διδάσκη 4 ὥρας καθ' ἡμέραν ἐν αὐτῇ. Ἀποφασίζεται κατὰ πλειοψηφίαν ὅπως προσληφθῇ οὗτος ὡς Καθηγητῆς, ὀρίζεται δὲ μισθὸς αὐτοῦ, δολλ. \$ 150.00 (ἐκατὸν πενήκοντα) συμπεριλαμβανομένης καὶ τροφῆς αὐτοῦ παρεχομένης αὐτῷ ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Ἀκολουθῶς γίνεται λόγος περὶ τῶν ἱεροπραξιῶν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Ἄρχ. Φ. Ἰωαννίδου, ἀποφασίζεται δὲ κατὰ πλειοψηφίαν ὅπως διὰ γράμματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου δηλωθῇ εἰς τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην, ὅπως τοῦ λοιποῦ μὴ τελῇ οὗτος ἱεροπραξίας ἐν Νέα Ὑόρκῃ καὶ τοὺς πέριξ τῆς Σχολῆς, καθόσον ὁ ναὸς τῆς Σχολῆς δὲν εἶναι ἐνοριακὸς τοιοῦτος, ἀλλ' ἔχει ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διαμενόντων.

Μεθ' οὗ ἡ συνεδρία ἐληξε.

N. Ὑόρκῃ τῇ 8ῃ Σεβρίου 1922.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Ἀμερικῆς Ἀλέξανδρος

Ὁ Γραμματεὺς

Ἄρχιμ. Γ. Πολυζωΐδης